

**ആധുനികാനന്തര നഗരസ്ഥലികത വി.എം. ദേവദാസിന്റെ നോവലുകളിൽ -
'ഡിൽഡോ', 'പന്നിവേട്ട', 'ചെപ്പും പത്തും' എന്നീ നോവലുകളെ മുൻനിർത്തിയുള്ള
പഠനം .**

അപർണ എം.

സംഗ്രഹം

പ്രമേയത്തിലും ആഖ്യാനതലത്തിലും തീർത്തും വ്യത്യസ്തമായ, ആധുനികാനന്തരതയുടെ മൂന്നു പാഠഭേദങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ അവതാരികാകാരന്മാരാൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ട വി. എം. ദേവദാസിന്റെ മൂന്നുനോവലുകളാണ് 'ഡിൽഡോ', 'പന്നിവേട്ട', 'ചെപ്പും പത്തും' എന്നിവ. മൂന്ന് വിഭിന്നനഗരങ്ങളെ കേന്ദ്രീകരിച്ചാണ് ഈ മൂന്ന് നോവലുകളുടെയും ഇതിവൃത്തം ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്.

വാടകക്കെട്ടിടത്തെ കേന്ദ്രമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഈ കഥാഖ്യാനത്തിൽ, ചെന്നൈയിൽ എത്തിച്ചേരുന്ന വ്യത്യസ്തരായ മനുഷ്യർ ഒരു നഗരസ്ഥലത്തെ നിർവചിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് ട്രാൻസ് കൾച്ചറലിസം പോലുള്ള സങ്കല്പനങ്ങളും മറ്റ് നഗരസിദ്ധാന്തങ്ങളുമുപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് അന്വേഷണവിധേയമാക്കുന്നു. ഈ നോവൽ വിശകലനങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ട് ഉത്തരാധുനിക നഗരസ്ഥലികതയെ മലയാളനോവൽ എങ്ങനെ ആഖ്യാനത്തിലൂടെ വിഭാവനം ചെയ്യുന്നവെന്ന് സിദ്ധാന്തീകരിക്കുന്ന രീതിയിലാണ് പ്രബന്ധം ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.

താക്കോൽ വാക്കുകൾ: ഉത്തരാധുനിക നഗരസ്ഥലികത, നാഗരിക പൊതുമസ്ഥലം, ഫ്രാഗ്മെന്റേഷൻ, ഹെറ്റെറോടോപിയ, പ്രാന്തവത്കരണം, ഉപനഗര സംസ്കാരം, ഹൈബ്രിഡ് സ്പേസ്.

ആമുഖം

പ്രമേയത്തിലും ആഖ്യാനതലത്തിലും തീർത്തും വ്യത്യസ്തമായ, ആധുനികാനന്തരയുടെ മൂന്നു പാഠഭേദങ്ങൾ എന്ന നിലയിൽ അവതാരികാകാരന്മാരാൽ വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ട വി. എം. ദേവദാസിന്റെ മൂന്നുനോവലുകളാണ് 'ഡിൽഡോ', 'പന്നിവേട്ട', 'ചെപ്പം പത്ത്' എന്നിവ. മൂന്ന് വിഭിന്നനഗരങ്ങളെ കേന്ദ്രീകരിച്ചാണ് ഈ മൂന്ന് നോവലുകളുടെയും ഇതിവൃത്തം ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ ആധുനികതാവാദകാലത്തെ നഗരകേന്ദ്രിത നോവലുകളിൽനിന്ന് തീർത്തും വ്യത്യസ്തമായ ഘടനയാണ് ഇവയ്ക്കുള്ളത്. ഉത്തരാധുനിക നഗരസ്ഥലികതയാണ് ഈ നോവലുകളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് എന്ന് സാമാന്യമായി നിരീക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. കഥ നടക്കുന്ന കേവല പശ്ചാത്തലം എന്നതിലുപരി കഥാപാത്രങ്ങളെയും സംഭവങ്ങളെയും നിർണയിക്കുന്ന ഒരു പ്രധാന ആഖ്യാനഘടകമായി ഈ നോവലുകളിൽ നഗരം പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. അത്തരം ഒരു നഗരനിർമ്മിതി നോവലിസ്റ്റ് ആഖ്യാനത്തിലൂടെ എങ്ങനെ സാധിച്ചെടുക്കുന്നു എന്ന അന്വേഷണം പ്രസക്തമാണ്. അതുവഴി സമകാലികമലയാളനോവൽ ഉത്തരാധുനിക നഗരസ്ഥലികതയെ എങ്ങനെയെത്തിക്കുന്നുവെന്ന് വിശകലനം ചെയ്യുകയാണ് ഈ പ്രബന്ധത്തിലൂടെ ചെയ്യുന്നത്. ഉത്തരാധുനിക നഗരസ്ഥലഭാവനയുടെ ആഗോളസവിശേഷതകളെയും സൈദ്ധാന്തികപരികല്പനകളെയും മുൻനിർത്തിയാണ് ഈ വിശകലനം സാധ്യമാക്കുന്നത്.

സ്ഥലം എന്ന പരികല്പന

സ്ഥലം, കാലം എന്നീ മാനങ്ങൾ ഒരു ആഖ്യാനഘടകം എന്ന നിലയ്ക്കാണ് സാഹിത്യത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിനൊടുവിൽ സംഭവിച്ച സ്പേഷ്യൽ ടേണിനു മുമ്പ് കാലത്തിനായിരുന്നു നോവൽ പോലുള്ള ആഖ്യാനങ്ങളിൽ കൂടുതൽ പ്രാമുഖ്യമുണ്ടായിരുന്നത്. ഉത്തരാധിക ഉത്തരഘടനാവാദ ചിന്തകൾ, പ്രത്യേകിച്ച ഫൂക്കോയുടെയും ലെഫെബ്റിന്റെയും സ്ഥലദർശനങ്ങളാണ് സ്ഥലം എന്ന മാനത്തെ കേവലം ഒരു പശ്ചാത്തലം, അല്ലെങ്കിൽ ഭൗതികപരിസരം എന്ന നിലവിട്ട്

സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളിലൂടെ രൂപപ്പെടുന്ന ഒരു ക്രിയാമണ്ഡലം എന്ന നിലയിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന നില കൈവരിക്കുന്നത്. പ്രൊഡക്ഷൻ ഓഫ് സ്പെയ്സ് എന്ന കൃതിതൊട്ട് സ്ഥലങ്ങളെ ഈ രീതിയിൽ വിഭാവനം ചെയ്ത് സ്ഥലികരൂപം എന്ന ഒരു ആശയമാതൃക ലെഫ്ബേർ മുന്നോട്ടുവെക്കുന്നുണ്ട്. **Perceived space (spatial practices):** ഗൃഹീതസ്ഥലം, **Conceived space (representations of space):** വിഭാവിതസ്ഥലം. **Lived space (representational spaces):** ജീവസ്ഥലം എന്ന് മൂന്ന് ക്രിയാനിർമ്മിത സ്ഥല മണ്ഡലങ്ങൾ അദ്ദേഹം വിഭാവനം ചെയ്യുന്നു. വൈരുദ്ധ്യാത്മകമായി ഒരേ ഇടത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഈ മൂന്ന് സ്ഥലരാശികളെയും ചേർത്താണ് ലെഫ്ബേർ സ്ഥലികരൂപം എന്ന് വിളിക്കുന്നത്. വാൾട്ടർ ബെഞ്ചമിൻ, എഡ്വേർഡ് സോജ തുടങ്ങിയ ചിന്തകരാണ് തുടർന്ന് സ്ഥലപരികല്പനകളെ കൂടുതൽ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകുന്നത്.

സ്ഥലപഠനങ്ങളുടെ ഭാഗമായി നഗരസ്ഥലങ്ങളെയും, ലെഫ്ബേർ വേറെത്തന്നെ പരിഗണിക്കുന്നുണ്ട്. മറ്റ് സ്ഥലരാശികൾ പോലെത്തന്നെ, ഒരുപക്ഷേ കൂടുതൽ സങ്കീർണ്ണവും ശൃംഖലാവത്തിലുള്ളതുമായ അനവധിയായ മനുഷ്യ ഇടപെടലുകളിലൂടെയാണ് നഗരസ്ഥലങ്ങൾ നിർമ്മിതമാകുന്നത് എന്ന ആശയം ഈ വഴിക്കാണ് രൂപപ്പെടുന്നത്. നഗരആസൂത്രണത്തിൽ, എഞ്ചിനീയറിങ്ങിൽ, ആർക്കിടെക്ചറിൽ ഒക്കെ വിപുലമായി സ്വാധീനം ചെലുത്ത ഒരു അന്തർ വൈജ്ഞാനികമണ്ഡലമായി അർബൻ സ്ഥലസിദ്ധാന്തങ്ങൾ ഇന്ന് വിപുലീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഹോമി ഭാഭയെ പോലുള്ളവരിലേക്ക് എത്തുമ്പോൾ ട്രാൻസ് കൾച്ചറൽ, ട്രാൻസ് നാഷണൽ മൂന്നാം ലോക സ്ഥലഘടനകളെക്കുറിച്ചുള്ള കൂടുതൽ വ്യാപ്തിയുള്ള സങ്കല്പനങ്ങൾ വികസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

ഉത്തരാധുനിക നഗരസ്ഥലികത.

നഗരങ്ങളുടെ ഉദയം മനുഷ്യസമൂഹത്തിലെ അടിസ്ഥാനപരമായ പരിവർത്തനമാണെന്ന് അർബൻ റെവല്യൂഷനിൽ ലെഫബർ പറയുന്നു. കാർഷികാടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള താരതമ്യേന ഏകീകൃത സ്വഭാവമുള്ള സമൂഹത്തിൽനിന്ന്, വലുതും, പല തരംതിരിവുകളുമുള്ള വലിയ നഗരസമൂഹത്തിലേക്കുള്ള മാറ്റമായിരുന്നു അത്, ഈ മാറ്റത്തെ ലെഫബർ നഗരവിപ്ലവം എന്നുവിളിച്ചു. ഇതിന്റെ ഭാഗമായി സമൂഹം പലതായി വിഭജിക്കപ്പെടുകയും, സാങ്കേതികവിദ്യകളുടേയും അടിസ്ഥാനസൗകര്യങ്ങളുടെയും വികാസമുണ്ടാവുകയും പുതിയ നഗര സംസ്കാരത്തിന്റെയും നഗര ബോധത്തിന്റെയും ഉദയമുണ്ടാവുകയും ചെയ്തു. ആധുനിക മനുഷ്യജീവിതത്തിന്റെ കേന്ദ്രമായാണ് ലെഫബർ നഗരത്തെക്കണ്ടത്, അത് മനുഷ്യർ ജീവിക്കുകയും തൊഴിലെടുക്കുകയുംചെയ്യുന്ന ലളിതമായ ഒന്നല്ലെന്നും സാമൂഹിക ബന്ധങ്ങളാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെടുകയും പുനർനിർമ്മിക്കപ്പെടുകയുംചെയ്യുന്ന ഇടമാണെന്നും ലെഫബർ വാദിക്കുന്നു. വിവിധ സാമൂഹിക ഗ്രൂപ്പുകൾ വിഭവങ്ങളുടേയും അധികാരത്തിന്റെയും നിയന്ത്രണത്തിനായി പോരാടുന്ന ഒരു മത്സരസ്ഥലമാണ് നഗരങ്ങൾ,സാധ്യതകളുടെയും സർഗാത്മകതയുടെയും അസമത്വത്തിന്റേയും അടിച്ചമർത്തലിന്റേയും ഇടമായ നഗരങ്ങൾ പരിണാമ വിധേയമാണെന്നും നഗരവിപ്ലവം ഇന്നും തുടർന്നുകൊണ്ടുനിൽക്കുന്നുവെന്നും അദ്ദേഹം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

നഗരത്തെക്കുറിച്ചും നഗരജീവിതത്തെക്കുറിച്ചുമാണ് ലെഫബർ ‘റെറ്റിങ്സ് ഓൺ സിറ്റീസ്’ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ ചർച്ച ചെയ്യുന്നത്. നഗരം ഒരു സാമൂഹികവും സാംസ്കാരികവുമായ ഉല്പന്നമാണെന്ന് ലെഫബർ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. സാമ്പത്തിക സാമൂഹിക രാഷ്ട്രീയ ശക്തികളുടെ സങ്കീർണ്ണമായ ഇടപെടലുകളിലൂടെയാണ് നഗരം നിർമ്മിക്കപ്പെടുകയും പുനർനിർമ്മിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നത്. നഗരസ്ഥലത്ത് അധികാരബന്ധങ്ങൾ ഉൾച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു, സമരത്തിന്റേയും വിമോചനത്തിന്റേയും സ്ഥലമായ നഗരങ്ങളിലുള്ള വ്യക്തികളുടെ അവകാശം നഗരരൂപീകരണത്തിനുമേലുള്ള മൗലികാവകാശം തന്നെയാണ് എന്നാണദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവന .

നഗരങ്ങളുടെ ഉദയത്തേക്കുറിച്ചും നഗരജീവിതം, നഗര ഇടങ്ങൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള ആശയങ്ങൾ വിവിധ കൃതികളിലായി ലെഫെബർ അവതരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. സാമൂഹിക സാമ്പത്തിക അധികാര ബന്ധങ്ങളിലൂടെയാണ് നഗരസ്ഥലങ്ങൾ നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നതെന്നും, അവിടെ വസിക്കുന്ന ഗ്രൂപ്പുകൾക്കും വ്യത്യസ്ത താല്പര്യങ്ങൾക്കും അനുസരിച്ചാണ് നഗരങ്ങൾ രൂപമാറ്റം ചെയ്യപ്പെടുന്നതെന്നും ലെഫെബർ പറയുന്നു. “എവരിഡെ ലൈഫ് ഇൻ ദി മോഡേൺ വേൾഡ്” എന്ന കൃതിയിലാകട്ടെ, ലെഫെബർ മുന്നോട്ടുവച്ച ഒരു പ്രധാന വാദം, ദൈനംദിനജീവിതം അത്രകണ്ട് സ്വകാര്യമല്ലെന്നും മറിച്ച് അതിനെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ നഗരത്തിന്റെ ഘടനയ്ക്ക് പങ്കുണ്ട് എന്നതുമാണ്. ഉത്തരാധുനിക നഗരത്തിന്റെ മറ്റൊരു പ്രധാന സവിശേഷതയായി ലെഫെബർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത് അതിന്റെ ശകലിതവും ബഹുസ്വഭാവിയുമായ ഘടനയാണ്. (ഫ്രാമെന്റേഷൻ ഏന്റ് ഹെറ്റെറോജിനിറ്റി) അഗോളീകരണത്തിനുശേഷം സമ്പത്തു ചിലയിടങ്ങളിലായി കേന്ദ്രീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനെത്തുടർന്ന് ചിലയിടങ്ങൾ പ്രധാനവും മറ്റിടങ്ങൾ അപ്രസക്തവുമായിപ്പോവുകയും വ്യത്യസ്തമായ നഗരസ്ഥലങ്ങൾ നിർമ്മിതമാവുകയും ചെയ്തു. നഗര ജനങ്ങളിലുണ്ടായ വൈവിധ്യം വ്യത്യസ്ത സാംസ്കാരികഗണങ്ങളുടെയും വംശീയസമൂഹങ്ങളുടേയും ആവിർഭാവത്തിനു കാരണമായി. ഇത് സാമൂഹിക വിഘടനത്തിലേക്കും വലിയ തർക്കങ്ങളിലേക്കും നയിച്ചു.

ഇത്തരം നഗരങ്ങളിൽ വസിക്കുന്ന മനുഷ്യരുടെ സ്വഭാവനിർമ്മിതിയിലുൾപ്പെടെ സ്ഥലങ്ങളുടെ സ്വാധീനംകാണാം. ഈ സ്ഥലനിർമ്മിതിയിൽ സ്വാധീനംചെയ്യുന്ന ഒരു ഘടകമാണ് വയലൻസ്. “violence“ ഒരു പ്രദേശത്തിന് വിലക്കുകളുടേയോ ഭയത്തിന്റേയോ അതിരുകളുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടും നിർദ്ദിഷ്ട വ്യക്തികൾക്ക് പോകാനനുവാദമില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളെ നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടും സ്ഥലത്തിന്റെ ഉല്പാദനത്തിൽ അക്രമാസക്തി ഇടപെടുന്നു.

ലെഫ്റ്റ് റൈറ്റ് നഗരസ്ഥല ദർശനം പോലെ പ്രധാനമാണ് അർബൻ സോഷ്യോളജിസ്റ്റായ മാനവൽ കാസ്റ്റൽസ് അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള 'സ്പേസ് ഓഫ് പ്ലേസ്', 'സ്പേസ് ഓഫ് പ്ലേസ്' എന്നീ ആശയങ്ങളും നഗരപ്രാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള മറ്റ് നിരീക്ഷണങ്ങളും. അതുപോലെത്തന്നെ 'സിറ്റി ഓഫ് ക്വാർട്ടേഴ്സ്' എന്ന കൃതിയിലൂടെ മൈക്ക് ഡേവിസ് അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഉത്തരാധുനിക നഗരഭൂമിശാസ്ത്രത്തെയും അധികാരഘടനകളെയും സംബന്ധിച്ച പഠനങ്ങളും നഗരസ്ഥലീകതയെയും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ള ആഖ്യാനവിശകലനവും ആഴത്തിലുള്ളതാക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന സൈദ്ധാന്തികഭൂമികകളാണ്. നോവൽ വിശകലനസന്ദർഭത്തിൽ അവ കൂടുതലായി പരിചയപ്പെടുത്താം.

ആധുനികതയോ ആധുനികതാവാദഘട്ടമോ മുന്നോട്ടുവെച്ച ഒരു നഗരസങ്കല്പമല്ല ഉത്തരാധുനികതയുടേത്. കൂടുതൽ കേന്ദ്രീകൃതവും അസൂത്രിതവും ക്രമവത്കൃതവും അടഞ്ഞതും പല അധികാരശ്രേണികൾ ലംബതലത്തിൽ കൃത്യമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതുമായ മുതലാളിത്തക്കോട്ടകളായാണ് ആ കാലങ്ങളിൽ നഗരം ആവിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. പലതരം സോണുകളും വിഭജനങ്ങളും മതിൽക്കെട്ടുകളും നിറഞ്ഞ വിഭജിത ഇടങ്ങളായിരുന്നു നഗരങ്ങൾക്കകത്തുണ്ടായിരുന്നത്. റെസിഡൻഷ്യൽ, ഓഫീസ്, ഇൻഡസ്ട്രിയൽ, റിക്രിയേഷണൽ, ഷോപ്പിങ്ങ് ഏരിയകളൊക്കെ ഇങ്ങനെ അടരുകളായാണ് കിടന്നിരുന്നത്. നഗരസാമൂഹികവികസനത്തെ സംബന്ധിച്ച ഉദ്യോപിതൻ ആശയങ്ങളായിരുന്നു നഗരരാസ്ത്രകരെ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നത്. വ്യക്തികളേക്കാൾ കലക്ടീവിനായിരുന്നു പ്രാമുഖ്യം. ഏകശിലാത്മകമായ നഗരവാസ്തുശാസ്ത്രഘടനയിലായിരുന്നു ഊന്നൽ.

വ്യക്തിയെ ന്യൂനീകരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഈ നഗരസ്ഥലഭാവന ഓരോ നാഗരികനിലും അന്യവത്കരണവും അരക്ഷിതഭീതിയുമാണ് സൃഷ്ടിച്ചത്. അസ്തിത്വവാദചിന്ത, അപമാനവീകരണം, യാന്ത്രികത, പലതരം മൂല്യത്തകർച്ചകൾ, യുദ്ധം തുടങ്ങി മറ്റ് ആധുനികതാവാദപശ്ചാത്തലങ്ങൾ കൂടിയായതോടെ നഗരത്തെ സിസ്റ്റമിക് ആയ

ഭീമാകാരവും വ്യക്തികളെ പുഴുക്കളാക്കുന്ന, ആൾക്കൂട്ടങ്ങളാക്കുന്ന, വിഴുങ്ങുകയോ ചവച്ചുറി വലിച്ചെറിയുകയോ ചെയ്യുന്ന പരമാധികാരത്തിന്റെ ഒരു ഭീകരസ്വത്വമായി, ഒരു നരകലോകമായി ചിത്രീകരിക്കുന്ന ആധുനികതാ വാദകാല നരേഷനുകളുടെ കാലം നോവലിലും കഥയിലും കവിതയിലുമൊക്കെ ആഗോളതലത്തിൽ സംഭവിച്ചു. അറുപതുകളിലും എഴുപതുകളിലും മലയാളസാഹിത്യം മുഴുവൻ ഇത്തരം മെടോ നഗരജീവിതാവ്യാനങ്ങളായിരുന്നല്ലോ. ഇതിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി മോഡേൺക്രമബലതകളെ മറികടക്കുന്ന തുറന്ന, അയഞ്ഞ, വികേന്ദ്രിതമായ ഒരു ഘടനയാണ് ഉത്തരാധുനിക നഗരസ്ഥലങ്ങൾക്കുള്ളത്. അത് സങ്കീർണ്ണവും ബഹുമുഖവും പലശൈലികൾ ഇടകലർന്നതും അതിരുകളെ മാഞ്ഞുനീക്കിയതും ശകലിതവും തുടർച്ചകളില്ലാത്തതും പലതരം അധികാരങ്ങളും സ്വത്വങ്ങളും പ്രതിപ്രവർത്തിക്കുന്നതും ബൃഹദ്രൂപികളെ നിരാകരിക്കുന്നതുമാണ്. വ്യക്തികൾക്കും ചെറുഗണങ്ങൾക്കും കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമുള്ള സൂക്ഷ്മരൂപിയായ വാസ്തവകലയിൽ ബഹുസ്വഭാവിയും ലീലാത്മകവുമായ സമീപനമുള്ള ഒന്നുകൂടിയാണ് ഉത്തരാധുനിക നഗരഭാവന. ഇത് നോവൽ പോലുള്ള ആഖ്യാനരൂപങ്ങളിലെ ഉത്തരാധുനികഘടനയുമായി ചേർന്നുപോകുന്നതുമാണ്.

വി. എം. ദേവദാസിന്റെ നോവലുകളും ഉത്തരാധുനികതയും - അവതാരികകളിലൂടെയുള്ള ഒരു അന്വേഷണം

മലയാള കഥാഖ്യാനചരിത്രത്തിൽ 'ആധുനികാനന്തരം' എന്ന് ഭാവുകത്വപരമായി ആദ്യമായി വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട കൃതി ഒ.വി. വിജയന്റെ ചെങ്ങന്നൂർ വണ്ടിയാണ്. എന്നാൽ അയ്യപ്പപ്പണിക്കരുടെ ആ വിശേഷണം ചേരുന്ന അത്ര കൃത്യമായ മൈൽക്കുറ്റിയാണ് വിജയന്റെ കഥ എന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. മലയാളത്തിൽ ഉത്തരാധുനികപ്രവണതകൾ സജീവമാകുന്നത് പിന്നെയും വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാണ്. സൈബർ ഇടത്തിൽ രൂപം കൊള്ളുകയും സൈബർ പ്രസാധനസംരംഭമായി പുറത്തുവരികയും ചെയ്ത വി. എം. ദേവദാസിന്റെ 'ഡിൽഡോ - ആറു മരണങ്ങളുടെ പശ്ചാത്താപം' ഫിക്ഷൻ പാഠപുസ്തകം പൂർണ്ണമായും ഒരു ആധുനികാനന്തരചന്ദനയാണെന്നു

പറയാം. പലയിടത്തും ഡിജി മോഡേണിസ്റ്റ് പാഠപരതയുടെ അംശങ്ങൾ സന്നിവേശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും. ഈ നോവലിന്റെ അവതാരികാകാരനായ മേതിൽ രാധാകൃഷ്ണൻ തന്റെ 'അനവതാരിക'യിൽ പറയുന്നത് മറ്റൊരു വിധത്തിലാണ്. "എനിക്കിപ്പോൾ ഒരു സ്റ്റോപ്പ് വാച്ചെടുത്ത് കയ്യിൽ പിടിച്ച പ്രതീതി. മലയാളനോവൽ ആധുനികോത്തരതയിലേക്കുള്ള കൗണ്ട് ഡൗൺ ആരംഭിച്ചതു പോലെ."- (മേതിൽ) എഴുത്തിനെ സായിപ്പിന്റെ മിഷണറി പട്ടതിയിൽനിന്ന് വാത്സ്യായനനിർവഹണങ്ങളുടെ ആത്യന്തികതയിലേക്ക് തുരുത്തുക പുതിയ എഴുത്തുകാരന്റെ എഴുത്തിന്റെ വാത്സ്യായന ദൗത്യമാണ് ദേവദാസ് നിർവഹിക്കുന്നതെന്ന് മേതിൽ നിരീക്ഷിക്കുന്നു. ഫിക്ഷനിലെ ഏറ്റവും ഉദ്ദേശജനകവും ജനപ്രിയവുമായ ക്രൈം ഫിക്ഷന്റെയും സൂപ്പർ പാഠപുസ്തകങ്ങളുടെ പെഡഗോഗിക്ക് ഘടനയും ബ്ലൈന്റ് ചെയ്ത് പരിപൂർണ്ണമായും ഒരു പുതിയ ആഖ്യാനഭവനം തരുന്ന നോവലായിരുന്നു ഡിൽഡോ. പാഠപുസ്തക രീതി അവലംബിച്ചെഴുതിയ വിധമാണ് ഈ നോവലിന്റെ ഘടന എന്നതുകൊണ്ട് ഓരോ പാഠത്തിനു ശേഷവും അതിന്റെ അഭ്യാസങ്ങളുണ്ട്. ഡോക്യുമെന്ററി എന്നാണോ നോൺഫിഫി എന്നാണോ വിളിക്കേണ്ടതെന്ന സംശയത്തോടുകൂടി വി എം ദേവദാസിന്റെ നോവലുകളിലേക്ക് കടക്കുന്ന മേതിൽ, ഓരോ സമൂഹത്തിനും, അതിന്റെ നിയമങ്ങൾക്ക് പുറത്തുനിൽക്കുന്ന പ്രതിസമൂഹാത്തിനുമാവശ്യമായ ഭാഷാ ബദ്ധമായ ചില പ്രവണതകളുടേയും തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളുടേയും സംഘാതമായും ഒരു അപരിചിത ലോകത്തിലേക്കുള്ള സുപരിചിതമായ റെജിസ്റ്ററുകളിൽനിന്നുമുള്ള വ്യതിചലിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു അപരിചിത ലോകത്തേക്കുള്ള ആഖ്യാനമായും എഴുത്തുകാരന്റെ നോവൽ പരീക്ഷണങ്ങളെ അവതാരികയിൽ വിലയിരുത്തുന്നു.

ഹൈപ്പർ ടെക്സ്റ്റ് പാഠപരത ആദ്യമായി പരീക്ഷിക്കുന്ന നോവലുകളിലൊന്നായ ഡിൽഡോയ്ക്ക് ശേഷം കൂടുതൽ ആഴച്ചഴികളുള്ള ആഖ്യാനഘടനയിലേക്ക് പന്നിവേട്ടയിൽ ദേവദാസ് കടക്കുന്നു. "കണ്ണികളിൽനിന്നു കണ്ണികളിലേക്ക്

സഞ്ചരിക്കുന്ന ഹൈപ്പർ ടെക്സ്റ്റ് സ്വഭാവമുള്ള ആ നോവലിന്റെ ശില്പപരത അത്തരത്തിൽ സമകാലികമായിരിക്കേത്തന്നെ നോവലിന്റെ കലയിൽ തുടർന്നുണ്ടാകാവുന്ന വികാസങ്ങളെ പ്രവചന സ്വഭാവത്തോടെ അടയാളപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഒരു ഇലക്ട്രോണിക് കാലഘട്ടത്തിൽ പുസ്തകം എന്ന സങ്കല്പത്തെത്തന്നെ ആ കൃതി പുനർനിർമ്മിക്കുന്നത് നമ്മൾ കണ്ടു” എന്ന് പന്നിവേട്ടയുടെ അവതാരികയിൽ മനോജ് കുറൂർ ഡിജിറ്റലായുടെ ഈ ആഖ്യാനസവിശേഷത വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ആധുനികാനന്തരകാല ഫിക്ഷന്റെ മറ്റൊരു ജോണറിനെയാണ് ദേവദാസ് പന്നിവേട്ടയിൽ പരീക്ഷിക്കുന്നത്. ജനപ്രിയസാഹിത്യരൂപങ്ങളുടെ കൂടി സാധ്യതകൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുക എന്ന ഉത്തരാധുനിക നോവലുകളുടെ പൊതു സ്വഭാവമുള്ള ത്രില്ലർ ആണ് പന്നിവേട്ട. പരമ്പരാഗതമോ രേഖീയമോ ആഖ്യാന ഘടനയിലോ അത്തരത്തിലുള്ള കഥാപാത്ര വികസനത്തിലോ അത് വിശ്വസിക്കുന്നില്ല, ഭാഷയെ ഒരു കളിപ്പാട്ടംപോലെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിലൂടെ സാഹിത്യപരതയുടെ പതിവു നാട്യങ്ങളെ അതു പരിഹസിക്കുന്നു. എന്നാൽ വായിച്ചു പരിചയിച്ച ഒരു ത്രില്ലർ അല്ല പന്നിവേട്ട, ഒരു ത്രില്ലറിന്റെ ഗുണാത്മക സാധ്യതകൾ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട് എന്നുമാത്രം.

“സാഹിത്യ സംവർഗങ്ങളുടെ ലളിതമായ വ്യാകരണനിയമങ്ങളെ മറികടക്കുന്നതിനൊപ്പം ഭാഷയിലെ ലീലാപരതയും രൂപപരമായ പരീക്ഷണങ്ങളും സമൃദ്ധമായി ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ നോവൽ ഉത്തരാധുനിക നോവലുകളുടെ അന്തർദ്ദേശീയ പരിസരം പങ്കുവെക്കുന്നു എന്നതാണ് നിസ്സംശയം പറയാവുന്ന കാര്യം.” എന്ന് അവതാരികയിൽ മനോജ് കുറൂർ നിരീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്.

മൂന്നാം നോവലായ ‘ചെപ്പം പത്ത്’ ആധുനികാനന്തരകഥാഖ്യാനങ്ങളുടെ മറ്റൊരു സാധ്യതയാണ് അന്വേഷിക്കുന്നത്. “ പ്രധാന കഥാപാത്രങ്ങളുടെയും അവരുടെയടുത്തുള്ളവരുടേയുമൊക്കെ കഥകളും ഉപകഥകളും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ചിതറിയ കണ്ണുകൾക്കുമീതെ വരച്ച് ചിത്രം പൂർത്തിയാക്കുന്ന എഴുത്തുമുറയാണ് ആദ്യഭാഗത്ത്

സ്വീകരിച്ച ശൈലി” എന്ന് ഈ ആഖ്യാനപരീക്ഷണത്തെക്കുറിച്ച് പിന്നാലിൽ പി. എം. ഗിരീഷ് പറയുന്നുണ്ട്. “നോവൽ ആഖ്യാനത്തിന് മാജിക് എന്ന കലാരൂപത്തിന്റെ രീതിശാസ്ത്രം ഉപയോഗിക്കുന്നു-ഇതിനെ ഇന്ദ്രജാല തന്ത്രം എന്നുവിളിക്കാം, യാഥാർത്ഥ്യവും മനോതലബന്ധവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ദേവദാസ് ഈ കലാതന്ത്രം രൂപപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.” എന്ന് ഈ ആഖ്യാനത്തെ വ്യത്യസ്തമാക്കുന്ന ഘടകത്തെ ഗിരീഷ് വേർതിരിക്കുന്നു.

ചുരുക്കത്തിൽ ആധുനികാനന്തര ഫിക്ഷന്റെ ബഹുമുഖവൈവിധ്യങ്ങളെ തന്റെ നോവലുകളിൽ ആവിഷ്കരിച്ച് മലയാളിയുടെ സാമ്പ്രദായിക ആസ്വാദനസംസ്കാരത്തെ പ്രകോപിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു പുതിയ ഭാവുകത്വ ഇടം നിർമ്മിക്കാൻ നോവലിസ്റ്റിന് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ വ്യതിരിക്തത സ്ഥലം എന്ന മാനത്തെ ഒരു ആഖ്യാനഘടകമായി തന്റെ നോവലുകളിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ എങ്ങനെ സാധ്യമാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നതാണ് ഈ പ്രബന്ധത്തിന്റെ മുഖ്യമായ അന്വേഷണ മണ്ഡലം.

വിശകലനം : വി എം ദേവദാസിന്റെ നോവലുകളും ഉത്തരാധുനികതസ്ഥലരാശികളും ഡിൾഡോയിലെ ഉത്തരാധുനികനഗരസ്ഥലങ്ങൾ

കേരളത്തിലും ഡെൽഹിയിലുമായി നടക്കുന്ന ആറു മരണങ്ങൾ, അവയെക്കുറിച്ചുള്ള പത്രവാർത്തകൾ, മരിച്ചവർക്ക് അവരവരുടെ മരണത്തെക്കുറിച്ച് നൽകാനുള്ള വിശദീകരണങ്ങൾ, ശകലങ്ങളായി പല വിവരണങ്ങൾ, തുടർപ്രവർത്തനങ്ങളും അഭ്യാസങ്ങളും ചേർത്തുവെച്ചുകൊണ്ടാണ് അതുവരെ മലയാളം പരിചയിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു ആഖ്യാനസമ്പ്രദായത്തിലാണ് ഡിൾഡോ എന്ന നോവൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ഒരു യോനിയിലേക്ക് എന്നതുപോലെ പ്രവേശിക്കാവുന്ന പാലികാ ബന്ധാനാണ് നോവലിന്റെ കേന്ദ്രസ്ഥലം. അത് ഒരു ഉത്തരാധുനികചന്തസ്ഥലമാണ്.

സ്വയം വായിൽ തോക്കുതിരുകി ആത്മഹത്യചെയ്തുവെന്ന് വാർത്തവന്ന വ്യാപാരിയിലേക്കാണ് പാലികാ ബന്ധാനിൽ നമ്മളെത്തുന്നത്. ഇലെക്ട്രോണിക്

സാധനങ്ങൾ ലഭിക്കുന്ന ‘ഇലക്ട്രോ ഹട്ട്’ എന്ന കടയാണ് അയാളുടേത്. പാലസ് എന്നായിരുന്നു ആധുനികകമ്പോളത്തിലെ കടകൾക്ക് ശീർഷകമെങ്കിൽ ആധുനികനന്മയായിട്ട് ഹട്ട് ആണ് ടെൻഡ്. പലരീതിയിൽ കടത്തിക്കൊണ്ടുവന്നതും മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതുമായ സാധനങ്ങളുടെ ഒരു കമ്പോളമായിരുന്നു ആദ്യകാലത്ത് ഈ ഇലക്ട്രോഹട്ട്. അച്ഛൻ മരിച്ചതിനുശേഷം അയാളുടെ അധികാരത്തിലായ ആ കട, ഡെൽഹിയിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട പാലികാ ബസാർ - രാജകീയ നവവധുവിൽനിന്നും, തെരുവുവേശ്യയായി മാറിയതിനോടൊപ്പം മുഖംമാറ്റി.

മിഷേൽ ഹുക്കോ അവതരിപ്പിച്ച “ഹെറ്റെറോടോപിയ” എന്ന ആശയംപോലെ നിലനിൽക്കുന്ന സാമൂഹികക്രമങ്ങൾക്ക് പുറത്തുനിൽക്കുന്ന ഈ സ്ഥലം ഇന്ത്യൻ നിയമാവലിക്കും, സദാചാര ബോധങ്ങൾക്കും ,സാമൂഹികാന്തരീക്ഷത്തിനും പുറത്താണ്. നീലചിത്രങ്ങളും ലൈംഗികോപകരണങ്ങളും യഥേഷ്ടം ലഭിക്കുന്ന ഈ അണ്ടർഗ്രൗണ്ട് ബസാറിലേക്ക് സ്ത്രീകൾ പ്രവേശിച്ചുകൂടെന്ന് പോലീസ് നിബന്ധനയുള്ള സ്ഥലമായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അശ്ലീലച്ചുവ കലർന്ന മുഖത്തോടുകൂടി ആളുകളെ സ്വീകരിക്കുന്ന, നിരോധിത വസ്തുക്കളുടെ വിപണിയായ പ്രത്യേക നിയമാവലിയുള്ള ഇടം. ലോസ് ഏഞ്ചലസിനെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുമ്പോൾ മൈക്ക് ഡേവിസ് ഈ പോലീസിങ്ങിനെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്നുണ്ട്, നഗരത്തിന്റെ സാമൂഹ്യക്രമങ്ങൾ നിലനിർത്താൻ LAPD ഏതു വിധം പോലീസിങ്ങും നിയന്ത്രണങ്ങളും കൊണ്ടുവരുന്നു എന്ന്.

ആ ചന്ത ഇതിനോടകം പുരുഷന്മാരുടേതായി കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അവിടേക്കാണ് സാന്തോമിലെ പെൺകുട്ടിയും വ്യാപാരിയുടെ മരണവുമെത്തുന്നത്. സ്കൂൾ യൂണിഫോമിൽ പരിഭ്രമത്തോടെ കടയിലെത്തിയ മൂന്ന് പെൺകുട്ടികളിൽ അവൾക്കിഷ്ടം ഫ്ളാട്ടറിങ് ബട്ടർഫ്ളൈ എന്ന പിങ്ക് പൂമ്പാറ്റയോടായിരുന്നു, ആ ലൈംഗികോപകരണം വാങ്ങാനുള്ള പണം പക്ഷെ അവളുടെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. പകരം അവൾ കടക്കാരന്റെ നിബന്ധനപ്രകാരം മറ്റുചില ലൈംഗികോപകരണങ്ങളുടെ വില

നടത്താനും അതിനുശേഷം സൗജന്യമായി പിക് പുമ്പാറ്റയെ സ്വന്തമാക്കാനും ശ്രമിക്കുന്നു. വിചാരിച്ചതിലുമെല്ലാപ്പത്തിൽ അവൾക്കാ വില്പനകൾ നടത്താൻ കഴിഞ്ഞു.

മാനവൽ കാസ്റ്റൽ അവതരിപ്പിച്ച നഗരസിദ്ധാന്തങ്ങളെ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് പാലികാബസാറിനെ പഠനവിധേയമാക്കാം. സാമൂഹിക ശാസ്ത്രജ്ഞനും നഗര ആസൂത്രകനുമായ മാനവൽ കാസ്റ്റൽസിന്റെ അർബൻ തിയറി ശൃംഖലാ സമൂഹം (നെറ്റർക്ക് സൊസൈറ്റി) എന്ന ആശയത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്. വിവര സാങ്കേതികയുഗത്തിൽ ഉയർന്നുവന്ന പുതിയ സമൂഹരൂപത്തെയാണ് കാസ്റ്റൽ നെറ്റർക്ക് സൊസൈറ്റിയെന്നു വിളിക്കുന്നത്. ഈ സമൂഹത്തിന്റെ പ്രധാന സവിശേഷത സാങ്കേതിക വിദ്യയുടേയും വാർത്താവിനിമയ സംവിധാനങ്ങളുടേയും ഭാഗമായി ആഗോളവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സാമ്പത്തിക സാമൂഹിക സാംസ്കാരിക മേഖലയാണ്.

നെറ്റർക്ക് സൊസൈറ്റികളുടെ നോഡൽ പോയന്റുകളായി കാസ്റ്റൽ കാണുന്ന നഗരങ്ങൾ ,ആളുകൾ മൂലധനം, അറിവ് എന്നിവയുടെ ഒഴുക്ക് ഒത്തുചേരുന്നതും ആഗോള സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയിൽ നിർണായക സ്ഥാനം വഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഉത്തരാധുനിക നഗരങ്ങളുടെ സവിശേഷതകൾ മനസ്സിലാക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശയങ്ങൾ സഹായകമാണെന്നു കാണാം. കൺസ്യൂമറിസമാണ് ഈ നഗരസ്ഥലത്തിന്റെ പ്രത്യേകത. അത് പാലികാബസാറിൽ കൃത്യമായി ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്.

ഡിജിറ്റലൈസേഷൻ നമ്മൾ കാണുന്ന പാലികാബസാറിനെ ശൃംഖലാ സമൂഹത്തിനുദാഹരണമായിക്കാണാം. ആദ്യകാലത്ത് ഇന്ത്യയിലെ ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധവും ആകർഷകവുമായിരുന്ന പാലികാബസാർ ഇന്ന് ഒരു അശ്ശിലച്ചന്തയായാണ് പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നത്. വിവരസാങ്കേതിക വിപ്ലവത്തിനും ആഗോളവൽക്കരണത്തിനും ശേഷം ഇന്റർനെറ്റിൽ ലഭ്യമായിട്ടുള്ളതും , ഇന്ത്യയിൽ നിയമമൂലം നിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമായ സെക്സ് ടേപ്പുകളുടേയും സെക്സ് ഡോക്യുമെന്റുകളുടേയും

കേന്ദ്രമായതും ഇലക്ട്രോണിക് ഉപകരണങ്ങൾ വസ്തുങ്ങൾ ഇവ വിൽക്കുന്നതുമായ 390 കടകളുമുൾപ്പെടുന്ന ഒരു ഗ്രേ മാർക്കറ്റ് ആയാണ് പാലികാബസാറിനെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞേക്കുക. വിവരവിനിമയകേന്ദ്രിതമായ സമൂഹം എങ്ങനെയാണ് ഒരു മാർക്കറ്റിനെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതെന്ന കാസ്റ്റൽസിന്റെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ പാലികാബസാറിന്റെ കാര്യത്തിലും സംഗതമാണ്. സാങ്കേതികവിദ്യ, ഗ്ലോബൽ ആയ വിനിമയ ബന്ധങ്ങളാണ് ആ മാർക്കറ്റിനെയും അവിടത്തെ സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളെയും രൂപപ്പെടുത്തുന്നത്.

ഉത്തരാധുനിക നഗരങ്ങളെ അപഗ്രഥിക്കുന്നതിനായി കാസ്റ്റൽ അവതരിപ്പിച്ച മറ്റൊരു ആശയമാണ് “സ്റ്റേസ് ഓഫ് പ്ലേസ്, സ്റ്റേസ് ഓഫ് പ്ലേസസ്” എന്നുള്ളത്. ആഗോളവൽകൃത ശൃംഖലാ സമൂഹങ്ങളിലെ സ്ഥലത്തേയും സാമൂഹികപ്രവർത്തനങ്ങളേയും മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുള്ള ആശയങ്ങളാണിവ.

അറിവ്, അധികാരം, മൂലധനം ഇവ സംക്രമണം ചെയ്യുന്ന ഇടങ്ങളെയാണ് സ്റ്റേസ് ഓഫ് പ്ലേസ് പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നത്. അത് ഭൗതികവും ഭൗതികേതരവുമായി നിലകൊള്ളുന്നുണ്ട്. ആഗോളമൂലധനത്തിന്റെ ഒരു കേളീസ്ഥലമാണത്. അതേ സമയം സ്റ്റേസ് ഓഫ് പ്ലേസസ് ആവട്ടെ ജീവിതാനുഭവങ്ങളുടെ ഇടമാണ്. നഗരചത്വരങ്ങൾ മാത്രമല്ല പ്രാന്തങ്ങളും അവിടെ വരും. വ്യക്തികളും സമൂഹങ്ങളുമാണ് അതിന്റെ ജൈവികതയെ നിർണ്ണയിക്കുന്നത്. ഉപസംസ്കൃതികൾ വ്യക്തികൾ ഒക്കെ അവിടെ വിസിബിളാകുന്നു. എന്നാൽ അതോടൊപ്പം തന്നെ സാമൂഹ്യസാമ്പത്തിക ക്രമങ്ങളും മൂലധനവും തന്നെയാണ് ഈ സ്ഥലത്തേയും നിയന്ത്രിക്കുന്നത്. പാലികാബസാറിലേക്ക് വരുമ്പോൾ വസ്തുവ്യാപാരത്തിൽനിന്നും ഇലക്ട്രോണിക് യുഗത്തിന്റെ വരവ് മുൻകൂട്ടിക്കണ്ട് ഇലൈക്ട്രോണിക് മേഖലയിലേക്ക് മാറിയ കച്ചവടക്കാർ ഈ പുതിയ ആധുനികാനന്തര ആഗോളമാർക്കറ്റിനനുസരിച്ച് സ്വയം പുനസംവിധാനം ചെയ്യുന്ന പരമ്പരാഗത മാർക്കറ്റുകളുടെ പ്രതിനിധികൂടിയാണ്. ഒരേ സമയം ഗ്ലോബലും ലോക്കലുമായ ഒരിടമാണത്. അവിടെ സദാചാരത്തിന്റെയും

സംസ്കാരത്തിന്റെയും അതിരുകൾമായുന്ന ഒരു മായികതയിലേക്ക് ഭ്രമാത്മലോകത്തേക്കൊക്കെ ഉപഭോക്താവിനെ ആനയിക്കുന്ന കൺസ്യൂമറിസത്തിന്റെ ഒരു പുതിയ വിപണികാലം വരുന്നു. നമ്മുടെ നിഗൂഢതയ്ക്കുകൾ ഒരു മാർക്കറ്റ് കമ്മോഡിറ്റിയായി തുറന്ന വില്പനവസ്തുക്കളായി രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു. സമയരഹിതമായ ഒരവസ്ഥ ബന്ധിതമാണ്. പാലികാബന്ധസാരിനെ കേന്ദ്രമായി നടക്കുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾ സമയബന്ധിതമല്ല, ചരക്കുകളുടെ കൈമാറ്റവും അങ്ങനെത്തന്നെ. ശകലിതമായസ്ഥലസമയക്രമങ്ങൾ ഇതിൽകാണാം.

ആഗോള ശൃംഖലയുമായി ബന്ധമുള്ള സമ്പന്ന വിഭാഗവും, പാർശ്വവൽകൃത സമൂഹവും തമ്മിലുള്ള വേർതിരിവാണ് ഇരട്ടനഗരം - ഡ്യൂവൽ സിറ്റി എന്നതുകൊണ്ട് കാസ്റ്റൽ മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നത്. ഒരു വശത്ത് സമ്പന്നമായ ഗേറ്റഡ് കമ്മ്യൂണിറ്റികളും മറുവശത്ത് അറിവിന്റെയും മൂലധനത്തിന്റെയും ഒഴുക്കിൽനിന്നും അവഗണിക്കപ്പെടുന്നതോ, ദരിദ്രമോ ആയ ഉപനഗര പ്രദേശങ്ങളും ചേർന്ന ഈ പോസ്റ്റ് മോഡേൺ അർബൻസ്ഥല ദ്വന്ദ്വം ഒരു സജീവ ആഖ്യാനസ്ഥലമായി മാറുന്നത് ഡിജിറ്റലൈസേഷനിലൂടെയാണ്.

പന്നിവേട്ട നഗരപ്രാന്തങ്ങളും അധോലോകങ്ങളും

അർബൻ സ്ഥലരാശികൾ പൊതുവെ പശ്ചാത്താഴ്ന്ന ഫിക്ഷനുകളിൽ ഡിറ്റെയിലിങ്ങുകളോടെത്തന്നെ ആവിഷ്കരിക്കുന്നത് കാണാം. കൊച്ചിയുടെ ഈ പ്രാന്തസംസ്കൃതി കമ്മട്ടിപ്പാടം പോലുള്ള സിനിമകളിൽ ഇതേ തീവ്രാനുഭവത്തോടെ ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടല്ലോ. വലിയ നഗരചത്വരങ്ങളിൽനിന്ന് ചേരിക്കൂട്ടങ്ങളിലേക്കും പ്രാന്തചതുപ്പുകളിലേക്കും പലവഴികൾപിണഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഈ ഭൂമിശാസ്ത്രത്തിലാണ് ക്രൈം ആഴത്തിൽ ഒരു സാമൂഹികസ്വഭാവമായി ഇഴചേർന്നുകിടക്കുന്നത്. ഈ ചതുപ്പുകളിൽ ഉപസംസ്കൃതിയും അധോതല സമൂഹങ്ങളും സൂക്ഷ്മ വംശീയതകളും പുറുപോലെ കിടക്കും. ഇത് നഗരത്തിന്റെ ഒരു അപരക്കാഴ്ചയായി അതോടെ മാറുന്നു. അതിപൗരുഷഭാവമാണ് (hyper masculinity) ഇത്തരം അധോതലങ്ങളുടെ സവിശേഷത.

അതോടൊപ്പം നഗരസീമകളിൽ ഇടം തിരിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന തുല്യതയില്ലായ്മ, അധോ ഉപരിലോകങ്ങൾ, ആഗോളസംക്രമങ്ങൾ എല്ലാം ഈ ഘടനയെ സങ്കീർണ്ണമാക്കുന്നു. ഭരണകൂട കോർപ്പറേറ്റ് സർവ്വലൻസാണ് മറ്റൊരു ഘടകം. പോസ്റ്റ് മോഡേൺ നഗരസ്ഥലങ്ങളുടെ ഇത്തരം സവിശേഷതകൾ കാണാവുന്ന നോവലാണ് വി.എം ദേവദാസിന്റെ “പന്നിവേട്ട”. മെട്രോനഗരമായകൊച്ചിയാണ് നോവലിലെ കേന്ദ്രസ്ഥലം.കൊച്ചിയെ പല ശകലങ്ങളായി നോവലിൽ കാണാം,വർണ്ണശബളമായ ബിനാലെ ഒരുക്കങ്ങളില്ലാത്ത മരണവും ചതിയും പീഡകളും നിറഞ്ഞ, കൊച്ചിയുടെ പുറംമോടികളിൽനിന്നും ഒരുപാട് ഉള്ളിലൊ, പുറത്തൊ ആയ ഗ്യാങ്ങുകളുടേയും അവർക്ക് ചുറ്റുമുള്ള പരക്കനായ കൊച്ചിയിലെ ഇടങ്ങളുമാണ് വി. എം ദേവദാസ് അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ബഹുരാഷ്ട്രകമ്പനിക്കുവേണ്ടി കൊച്ചിയിലെത്തിയ ശ്രേഷ്ഠ മുസാഫിറുമായി കാക്കനാടത്തുമ്പോൾത്തന്നെ ആ സ്ഥലം അയാളിലുണ്ടാക്കുന്ന മാറ്റം തിരിച്ചറിയുന്നുണ്ട് അതുവരെ അപരിചിതനായി അവളെയനുസരിച്ച മുസാഫിറിന്റെ ആജ്ഞകളനുസരിച്ചാണ് പിന്നീട് അവരുടെ വാഹനം സഞ്ചരിക്കുന്നത്. കൊച്ചിയുടെ പരിഷ്കൃതമുഖത്തിൽനിന്നും തങ്ങളുടെ സാംസ്കാരികശൂപ്പുകൾ പ്രസക്തമാകുന്ന ഉള്ളറകളിലെത്തുമ്പോഴേക്കും മുസാഫിറുൾപ്പെടെ നോവലിലെ ഗുണ്ടാ ഗ്യാങ്ങുകളിലെ ഓരോ വ്യക്തികളും ശക്തിപ്രാപിക്കുന്നു, നിയമങ്ങൾ അവർ നിർമ്മിക്കുന്നത് മാത്രമാകുന്നു.

മട്ടാഞ്ചേരിയും കാക്കനാടുമൊക്കെ ചേർന്നുകൊണ്ടുള്ള ഒരു സബ് അർബൻ ഭൂമിശാസ്ത്രവും സംസ്കാരവുമാണ് നോവലിലുടനീളം കാണാവുന്നത്. ബഹുരാഷ്ട്രകമ്പനികളുടെ കമ്പനി അവർക്കു പ്രവർത്തനമാരംഭിക്കാനായി കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്ന ഒരു വിപണിയാണ് ഈ പ്രദേശം .അതിനാൽത്തന്നെ നിലവിലവിടെയുള്ള ഗുണ്ടകളും കൂട്ടിക്കൊടുപ്പുകാരും,ദരിദ്രരായ ജനങ്ങൾ കമ്പനിക്ക് എത്രയും പെട്ടെന്ന് ഒഴിവാക്കേണ്ടുന്ന ഭാരമാണ് അതിനേറ്റവും എളുപ്പമുള്ള വഴിയായ ചാവുപന്തയമാണ് ഭരണകൂടത്തിന്റെ ഒത്താശയോടുകൂടി അവർ നടപ്പിലാക്കുന്നത്.

ഗവൺമെന്റിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവസാനം ചെയ്യുന്ന കൊച്ചി (ലേഫബർ പറയുന്ന രണ്ടാം അടർ) പോലൊരു മെട്രോനഗരത്തിനുള്ള ഏറ്റവും വലിയ വെല്ലുവിളിയാണ്. പലതവണ ആക്രമിച്ചവശരാക്കിയവരെങ്കിലും ഈ വിഭാഗവും അവരെ ആശ്രയിച്ചുള്ള മുഖ്യധാരാ സമൂഹത്തിന്റെ രൂപത്തിനോ ഭാവത്തിനോ സദാചാരമൂല്യങ്ങൾക്കോ സമരസപ്പെടാൻ കഴിയാത്ത ആളുകളും. ആ നഗരത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ച് അവകാശങ്ങളൊന്നുമില്ലാത്ത അവർ, ജീവനോടേയോ അല്ലാതെയോ പുറന്തള്ളപ്പെടുന്നു.

നഗരപ്രാന്തങ്ങളെക്കുറിച്ച് ലേഫബർ അവതരിപ്പിച്ച ചില സിദ്ധാന്തങ്ങൾ പന്നിവേട്ട എന്ന നോവലിലവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളെ വച്ചുകൊണ്ട് പരിശോധിക്കാം. ലേഫബർ അവതരിപ്പിച്ച സ്പേഷ്യൽ ട്രാഡ് എന്ന ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ സ്ഥലസംബന്ധിയായ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട സങ്കല്പനത്തെ മുൻനിർത്തി വായിക്കുമ്പോൾ നഗരാസൂത്രകരും ഭരണകൂടവും ആസൂത്രണം ചെയ്തിട്ടുള്ള കൺസീവ്ഡ് സ്പേസിൽ നിന്നും വളരെയകലെയാണ് മെട്രോ നഗരത്തിലെ ഈ ഗുണ്ടാസംഘങ്ങളുടെ ജീവിതപരിസരം. ഈ നഗര അയോലോകങ്ങൾ സാമൂഹിക ബന്ധങ്ങളും അനുഭവങ്ങളും നിറഞ്ഞ ലിവ്ഡ് സ്പേസ് ആണെങ്കിലും ഔദ്യോഗിക മാപ്പിങ്ങിൽനിന്ന് അദൃശ്യമാണ്. ക്രിമിനൽ ശൃംഖലകളോ, അനുപചാരിക സമ്പദ് വ്യവസ്ഥകളോ ആയ ഈ സ്ഥലങ്ങൾ അതിന്റെ ഫ്രാഗ്മെന്റേഡ് സ്വഭാവം നിലനിർത്തുന്നു.

റഷ്യയിൽ ജനിച്ച് അമേരിക്കയിലേക്ക് കുടിയേറിയ ഗ്രൂഷേ എന്ന ജൂതപെൺകുട്ടി ഇൻഫൊസിറ്റി എന്ന കമ്പനിക്കുവേണ്ടി ചാവുപന്തയം നടത്താനുള്ള ഗാങ്സ്റ്റർമാരെയന്വേഷിച്ച് കൊച്ചിയിലെത്തുന്നതും അവരുടെ ജീവിതകഥ ശേഖരിക്കുന്നതുമാണ് നോവലിന്റെ ഇതിവൃത്തം. കൊച്ചി അതിന്റെ വാണിജ്യനഗരമുഖത്തോടൊപ്പം തന്നെ അതിന്റെ പ്രാന്തങ്ങളെ, അവിടത്തെ ഉപസംസ്കൃതികളെ വെളിവാക്കുന്നതരത്തിലാണ് ഒരു കഥാപാത്രഭാവത്തിൽതന്നെ നോവലിൽ ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നത്. മറ്റൊരു തരത്തിൽപറഞ്ഞാൽ വാണിജ്യ

നഗരമായ കൊച്ചിയിൽ കള്ളക്കടത്തിലേർപ്പെട്ടിരുന്ന ഗുണ്ടാസംഘങ്ങളുടെ ഒന്നാം തലമുറ, കൊച്ചി വിനോദ സഞ്ചാര കേന്ദ്രമായതോടെ രൂപപ്പെടുന്ന രണ്ടാം തലമുറ, വ്യവസായങ്ങളുടെ വളർച്ചയ്ക്കൊപ്പം രൂപം കൊള്ളുന്ന മൂന്നാം തലമുറ എന്നിങ്ങനെ ഒരേ സ്ഥലരാശിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന വിവിധ തല/കാല മൂറുകളിൽ ഒരു നഗരം അതിന്റെ സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളുടെ സ്വഭാവമനുസരിച്ച് എങ്ങനെ വ്യത്യസ്ത കർതൃപദവികളിലെത്തുന്നു എന്നുകൂടി നോവൽ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

ഷേക്ക് മുസാഫിർ വ്യക്തിയെയാണ് ഗ്രൂഷേ ആദ്യമായിചെന്നു കാണുന്നത്. മുസാഫിറിൽതുടങ്ങി പലരിലേക്കും വ്യാപിക്കുന്ന എഴുത്തുരീതിയാണ് നോവലിന്റേത്. മുസാഫിർ കോഴിക്കോട് ഒരു എഞ്ചിനീയറിങ്ങ് കോളേജിലെ പഠനത്തിനിടയിൽ നക്സൽബന്ധം ആരോപിക്കപ്പെട്ട് പലതവണ പോലീസിന്റെ മർദ്ദങ്ങൾക്ക് വിധേയനാവുകയും, തടവുശിക്ഷ അനുഭവിക്കുകയും ഒടുവിൽ .DIPUS എന്നൊരു സംഘടനയുടെ ഭാഗമാവുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള വ്യക്തിയാണ്. മുസാഫിറുമായുള്ള കാർ യാത്രയ്ക്കിടയിൽ “ഏകാന്തമായ താളമുള്ള ഒരു സംഗീതമായി ” ഗ്രൂഷേയ്ക്കനുഭവപ്പെടുന്ന കൊച്ചിയെന്ന നഗരത്തിന്റെ പല മുഖങ്ങളാണ് ഈ നോവലിലെ ഓരോ കഥാപാത്രങ്ങളിലൂടെയും പുറത്തുവരുന്നത്. മുസാഫിറിലൂടെയും, DIPUS എന്ന സംഘത്തിലൂടെയും കൊച്ചിയെന്ന അധോലോകത്തിന്റെ ചിത്രമാണ് തെളിയുന്നത്. ആദ്യം സൂപ്പർഷോയും പിന്നീട് കൊച്ചിയൊരു വാണിജ്യനഗരമായി വളർന്നപ്പോൾ അതിനെ മറയാക്കി ലഹരിവിറ്റാണ് കൊച്ചിയിലെ ഗുണ്ടാസംഘങ്ങളുടെ തുടക്കം . അങ്ങനെ മയക്കുമരുന്ന് കച്ചവടക്കാരിലിനിന്ന് ഗുണ്ടകളായവരുടേയും അകമ്പടി വേശ്യകളുടേയും സ്ഥലമായി കൊച്ചിമാറി. കള്ളക്കടത്തുകാരും ഒറ്റുകാരും ഗുണ്ടകളും കൂട്ടിക്കൊടുപ്പുകാരും നിറഞ്ഞ കൊച്ചി, വ്യവസായികളുടെ കേന്ദ്രമാകുന്നതോടുകൂടി പോലീസ് വ്യവസായികളെ അനുസരിക്കാനാരംഭിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരവരെ ഭയക്കുകയും ചെയ്യുന്നു, രാഷ്ട്രീയക്കരാകട്ടെ ഇവരെല്ലാം കൂട്ടിയോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് കച്ചവടത്തിന്റെ ഒരു പുതിയ സമവാക്യം കൊച്ചിയിലുണ്ടാക്കുന്നു.

തീവ്ര ഇടതുപക്ഷ സംഘടനകളിൽ നിന്നുള്ള മോചനമെന്ന നിലയിലാണ് മുസാഫിർ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന DIPUS എന്ന സംഘടന രൂപീകരിക്കപ്പെടുന്നത്, അതിന്റെ നിലവിലെ ലീഡറും ഗ്രൂപ്പുകളുടെ ലിസ്റ്റിലുള്ളതുമായ റൗഷേയുടെ മരണമാണ് മെന്റലാശുപത്രിയിൽനും ഗ്രൂപ്പുകളോപ്പം കൊച്ചിയിലേക്കെത്തുന്ന മുസാഫിർ അറിയുന്ന ആദ്യ വാർത്ത. ആ സ്ഥാനത്തെക്കെത്താനായി പിതാവിനെ കൊല്ലിക്കുകയും അമ്മയെ കൂട്ടിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്ത പുതിയ പിൻഗാമിയും അവരെ കാത്ത് മരണവീട്ടിലുണ്ട്. കോളേജ് വിദ്യാഭ്യാസകാലത്ത് ഇന്ദിര പ്രിയദർശിനിക്കെതിരെ പോസ്റ്റർ പതിച്ചതിന്റെ പേരിലാണ് മുസാഫിറിനെ ഭരണകൂടം നക്സലേറ്റും പിന്നീട് ഗുണ്ടയുമാക്കിയത് അതിനെത്തുടർന്ന് ജയിലിലും പിന്നീട് മാനസികരോഗാശുപത്രിയിലും അയാൾക്ക് കഴിയേണ്ടതായി വരുന്നു. മുസാഫിറിനെപ്പോലെ അനേകപേരുണ്ട് ഈ നോവലിൽ .

ഈ കഥാപാത്രങ്ങളൊന്നൊന്നായി കൊച്ചിയുടെ ഭാഗമാകുന്നു. മുസാഫിറിന്റെ ആഖ്യാനമായാണ് നോവൽ മുന്നോട്ട് പോകുന്നത്, അതുവഴി ഗ്രൂപ്പ് ചാവുപന്തയത്തിനാവശ്യമായ ആളുകളുടെ ലിസ്റ്റ് നിർമ്മിക്കുന്നു. ഗ്രൂപ്പ് പിന്നീട് ബാപ്പ എന്ന പഴയ പോലീസുകാരനെകാണാനായി പനമ്പള്ളി നഗറിലെത്തുന്നു. രാഷ്ട്രീയക്കാർക്കും വ്യവസായികൾക്കും ഉപകാരിയായിരുന്ന ബാപ്പ, കൊച്ചിയിലെ ഗ്യാങ്ങുകളെക്കുറിച്ച് ധാരണയുള്ള വ്യക്തിയാണ്. ഒരു ദിവസം പത്തോളം വലിയ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ നടക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയക്കാരും ഗുണ്ടകളും പല ഗ്യാങ്ങുകളുംചേർന്ന ശൃംഖല ഭരിക്കുന്ന ഭയത്തിന്റെ നഗരമാണ് കൊച്ചിയെന്ന് അവർ തിരിച്ചറിയുന്നു. ക്രൈമിനകത്തുതന്നെ ചെറുസമൂഹഗണങ്ങളുടെ ഒരു സോഷ്യൽ റെസിസ്റ്റൻസുകൂടി ഉൾച്ചേർന്നിരിക്കുന്നുണ്ട്.

“ആ പയ്യൻ കൊച്ചിക്കാരനാണ്, മുറിവുണക്കങ്ങളൊന്നും ഇവിടെ പതിവില്ല” ക്രിക്കറ്റ് കളിക്കിടെ ശ്രീശാന്തിനെക്കുറിച്ച് ബാപ്പ പറയുന്നു. ബാപ്പ അധികാരത്തിന്റെ പ്രിവിലേജിൽ കൊച്ചിയിലെ ഗ്യാങ്ങുകളെ ഭയപ്പെടുത്തിയിരുന്ന വ്യക്തിയാണ്, ഇന്നയാൾ സോറിയാസിസ് പിടിച്ച, ഭാര്യയുടെ മരണശേഷം മക്കൾക്കൊപ്പം

പനമ്പള്ളിയിലേക്ക് മകൾ ലൈലയ്ക്കൊപ്പം താമസം മാറിയ, കുടുംബംതന്നെ പലരീതിയിൽ അവഗണിക്കുന്ന, സെക്യൂരിറ്റി റൂമിൽ ചെന്നിരുന്ന് മാത്രം അധികാരത്തിന്റെ സുഖമനുഭവിക്കാൻ അവസരംകിട്ടുന്ന ഒരാളാണ്, ചാവുപന്തയത്തെ അയാളൊരു അവസരമായെടുക്കുന്നു, മുസ്ലാഹയുടെ സംഘത്തിലെ മൂന്നാമനായി അയാൾ തന്നെ ഈ മരണക്കളിയിൽ ചേർക്കുന്നു. അധികാരത്തിലൂടെയും ആനന്ദം കണ്ടെത്തിയ, നിലനില്പുള്ള അയാൾ ഇതിനോടകംതന്നെ മുസ്ലാഹയുടെ സംഘത്തിന്റെ ഒറ്റുകാരനായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

ശ്രേഷ്ഠ ചെന്നെത്തുന്ന ഓരോ വ്യക്തികളിലൂടെയായി കൊച്ചിയുടെ ഒരു ദ്രുപടം നോവലിൽ വരയ്ക്കപ്പെടുന്നു. അടുത്തതായി ലോതറിനെക്കാണാനായി മട്ടാഞ്ചേരിയെന്ന ജൂതത്തെരുവിലേക്ക് അവളെത്തുന്നു. കോളേജ് രാഷ്ട്രീയ സംഘടനങ്ങളിൽത്തുടങ്ങി ഇന്ന് കൊച്ചിക്കുവേണ്ട ആയുധങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചും, എത്തിച്ചുകൊടുത്തുമാണ് ലോതർ മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ കഴിയുന്നത്, ഇടക്കാലത്ത് വീടുവിട്ട് മുംബൈയിൽ ആബിയെന്ന തന്റെ പിതാവിന്റെ ജ്യേഷ്ഠനൊപ്പം കഴിഞ്ഞിരുന്ന ലോതർ അവിടെ നിന്ന് വിവാഹം കഴിക്കുകയും അതിൽ രണ്ട് പെൺകുട്ടികളയാൾക്ക് ജന്മദാവും ചെയ്തു. തുടർന്ന് ഒരു പോലീസ് എൻക്വയററിൽ ഭാര്യമരിച്ച അയാൾ മട്ടാഞ്ചേരിയിലേക്ക് തിരിച്ചുവന്നു. പിയാനോ സംഗീതത്തോടൊപ്പം പെണ്മക്കളേയും ആസ്വദിച്ച അയാൾക്ക്, കുറ്റബോധത്തിൽ നിന്നുള്ള ഒരു സ്വയം ശിക്ഷയോ രക്ഷയോ ആയാണ് അയാളി ചാവുപന്തയത്തെ കാണുന്നത്. ഡോരമിന -ലോതറിന്റെ ഇളയ മകൾ. “ പരസ്പരം പോരടിച്ചു വിഴുങ്ങി വലുതാകുന്ന പാൽപ്പുഴക്കളെ എണ്ണയിൽ പൊരിക്കണൊതൊരു ക്രൂരനീതിയാണല്ലോ?” ശ്രേഷ്ഠയോട് അവൾ ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യം.

ഇതിനിടയിലാണ് ശ്രേഷ്ഠ് കാമുകനെന്ന് അവൾ വിശ്വസിക്കുകയും എന്നാൽ കമ്പനിയുടെ അജണ്ടകൾ കൃത്യമായി നടപ്പിലാക്കുന്നതിനായി അവളെ ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്ത കാൾ അവൾക്ക് ഇമെയിൽ ചെയ്യുന്നത് . അതുപ്രകാരം തന്നെ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് കമ്പനിയും, ഗവണ്മെന്റും പോലീസും ചേർന്നുകൊണ്ടുള്ള,

കൊച്ചിയിലെ പ്രധാന ഗ്യാങ്ക്സെയെല്ലാം ഒറ്റയടിക്ക് ഇല്ലാതാക്കാനുള്ള തന്ത്രമാണിതെന്ന് അവൾ തിരിച്ചറിയുന്നു, ഗ്യാങ്ങ്സ്റ്ററേന്ന് അവൾ എല്ലാവരോടും പറഞ്ഞിരുന്ന, പെയിന്ററായിരുന്ന അവളുടെ പിതാവിനോട് സാമ്യമനുഭവപ്പെട്ട മുസാഫിറിനോട് അവളിക്കാര്യം പറയാൻ ശ്രമിക്കുന്നു, എന്നാൽ എല്ലാകാര്യങ്ങളും മുൻകൂട്ടിയറിഞ്ഞ മുസാഫിർ കാർഡ്രൈവർപോലും പോലീസുകാരനാണെന്ന കാര്യം അവളോട് പറയുന്നു.

ഉണ്ണിയുടെ ഗോഡൗണിൽ വച്ച് നടക്കുന്ന റൗലറ്റിൽ, ദാവീദിന്റെ നക്ഷത്രം കണക്കിനു ഗ്രൂപ്പ് വരച്ച പോയന്റുകളിൽനിന്ന് പരസ്പരം വെടിയുതിർത്തു അവർ. രാജിക്കത്ത് കമ്പനിക്കയച്ച ശേഷം അമ്മയുടെ അടുത്തേക്ക് തിരിച്ചുപോകാൻ തീരുമാനിച്ച ഗ്രൂപ്പ് ഹോട്ടൽ മുറിയിൽ നഗ്നയായി, ജലാംശത്തോടെ അവശേഷിക്കുന്നു. ആധുനികതയുടെ അതിരുകൾ മാഞ്ഞ ഭയവും ലഹരിയും സാഹസികതയുമൊക്കെ മാറിമറയുന്ന ഈ നോവൽ ആവിഷ്കരിക്കുന്നത് ഒരു ഉത്തരാധുനികനഗരസ്ഥലികതയെ ആണെന്നുപറയാം അത് ഏകശിലാത്മകമോ ക്രമീകൃതമോ അല്ല, ബഹുഭാവിയാണ്. മൈക്ക് ഡേവിസ് സിറ്റി ഓഫ് ക്വാർട്ട്സിൽ ലോസ് ഏഞ്ചലസ് നഗരത്തെക്കുറിച്ച് പറയുന്നതുപോലെ വലിയ അസമത്വം ഒരു നഗരത്തിന്റെതന്നെ ഈ രണ്ട് വ്യത്യസ്തസ്ഥലികതകൾകിടയിലുണ്ട്. നഗരത്തെയും അധോലോകത്തെയും രണ്ടായിക്കാണാനാകാത്ത വിധം ഇടകലർന്നൊന്നായ ഒരു ഹൈബ്രിഡ് സ്പെയ്സാണത്. സമകാലിക സന്ദർഭത്തിൽ അധോലോകത്തിന്റെ കഥ നഗരത്തിന്റെ തന്നെ കഥയാകുന്നു. ഉത്തരാധുനിക അർബൻ സ്പെയ്സിന്റെ സിന്തേറ്റായി ട്രാൻസ്കൾച്ചർ, ട്രാൻസ് നാഷൻ സ്വഭാവം ഇതിലെ കഥാഭൂമികയ്ക്കുമുണ്ട്.

ചെപ്പം പത്തും - മോഡേണിസവും പോസ്റ്റ് മോഡേണിസവും: ഒരേ നഗരസ്ഥാനം രണ്ട് കാലങ്ങളിൽ

അചേതനവും പരസ്പരബന്ധമില്ലാത്തതുമായ രണ്ട് വസ്തുക്കളാണ് ചെപ്പും പന്തും. എന്നാൽ അവ കൂടിച്ചേരുമ്പോൾ ചരിത്രത്തിലെതന്നെ ഏറ്റവും പഴയതും ഇപ്പോഴും ഏവരേയും ആകർഷിക്കുന്നതുമായ ജാലവിദ്യ സംഭവിക്കുന്നു.' ചെപ്പും പന്തുംപോലെ ചില കഥാപാത്രങ്ങളും അവരുടെ ജീവിതവും വായനക്കാരനുമുൻപിൽ ഇന്ദ്രജാലം നടത്തുന്ന നോവലനുഭവമാണ് ദേവദാസ് എഴുതിയ ചെപ്പും പന്തും .

ഡിൽഡോ ഒരേ സമയം കൊച്ചി, ഡെൽഹി എന്നീ രണ്ട് നഗരങ്ങളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്ന ഇരട്ടനഗരങ്ങളുടെ ആഖ്യാനമാണെങ്കിൽ മദിരാശി എന്ന ഒറ്റനഗരത്തിന്റെ ഇരട്ടമുഖത്തെ ആവിഷ്കരിക്കുന്ന നോവലാണ് ചെപ്പും പന്തും. മേതിൽ രാധാകൃഷ്ണൻ ഒരു കയറിന്റെ അറ്റം എന്ന കഥയിലേക്ക് സന്നിവേശിപ്പിക്കുന്ന ദി ഗ്രെയ്റ്റ് ഇന്ത്യൻ റോപ്പ് ടിക്ക പോലെ ഒരു ഇന്ത്യൻ ഇൻഡിജനസ് മാന്ത്രികങ്ങളായ ചെപ്പും പന്തുമാണ് ഈ നോവലിന്റെ ഘടനയെത്തന്നെ നിർണയിക്കുന്നത്. കൊച്ചിയുടെ നഗര അധോതലങ്ങൾതമ്മിലുള്ള ഇഴപിരിച്ചിലാണ് പന്നിവേട്ടയിലെങ്കിൽ ഡിൽഡോ സമാന്തരനഗരസ്ഥലികതയാണ് കൊണ്ടുവരുന്നത്. എന്നാൽ ഇവിടെ ആഖ്യാനസ്ഥാനത്തുനിന്നോ മുഖ്യകഥാപാത്രങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചോ പരസ്പരം ഇഴപിരിയാത്ത രണ്ട് ആഖ്യാനഖണ്ഡങ്ങൾ, ജീവിതകഥകൾ ഒരേ ഭൗതികസ്ഥലത്ത് സംഭവിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളിൽ കാലവിശേഷമായ പ്രവണതകളിൽ ആ സ്ഥലം പക്ഷേ പരസ്പരം അപരിചിതമായിത്തീരുന്നുമുണ്ട്. ചില കഥാപാത്രങ്ങൾ വഴി അവ പരസ്പരം കൂട്ടിമുട്ടുന്നുണ്ടെങ്കിലും.

ചെന്നൈ നഗരത്തിന്റെ രണ്ടുകാലങ്ങൾ രണ്ട് മനുഷ്യജീവിതങ്ങളിലൂടെ ആവിഷ്കരിക്കുകയാണ് നോവലിസ്റ്റ് ചെയ്യുന്നത്. മലയാളനോവലിന്റെ ആധുനികതാവാദകാലത്ത് നമുക്ക് ഏറെ പരിചിതമായ ഇന്ത്യൻ മെട്രോ നഗര ആൾക്കൂട്ടസ്ഥലികതയിലാണ് ഇതിലെ ഒരു ഖണ്ഡം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതെങ്കിൽ അപരഖണ്ഡം ആഗോളീകൃത കോർപ്പറേറ്റ് അധിഷ്ഠിത ഉത്തരാധുനിക

നഗരസ്ഥലികതയാണ്. അഥവാ പ്രവാസിമലയാളിലോകത്തിന്റെ രണ്ട് കാല സാമ്പത്തിക അഭയാർത്ഥിത്വത്തിന്റെ കഥകൂടിയാണിത്.

പലദേശങ്ങളിൽനിന്നായി പലകാലങ്ങളിലായി വന്നുചേർന്ന വ്യത്യസ്തരായ മനുഷ്യർ പരസ്പരമിടപ്പെടുന്ന ഒരു ട്രാൻസ് കൾച്ചറൽ സ്പേസ് ആണ് ഈ നോവലിലെ തിരുവള്ളൂരിലെ വാടകക്കെട്ടിടവും ചെന്നൈ നഗരവും. ആളുകൾക്ക് സ്വന്തം സാംസ്കാരിക ഐഡന്റിറ്റികൾ പ്രദർശിപ്പിക്കാവുന്നതും മറ്റു സംസ്കാരങ്ങളുമായി ഇടപഴകാനും കഴിയുന്ന സർഗാത്മകതയുടെയും നൂതനത്വത്തിന്റെയും ഇടമാണ് ട്രാൻസ് കൾച്ചറൽ സ്പേസുകൾ.

ചെന്നൈ നഗരത്തിലെ ഒരു വാടകക്കെട്ടിടത്തെ കേന്ദ്രമാക്കിക്കൊണ്ട് രണ്ട് ഭാഗങ്ങളിലായി രണ്ട് കാലങ്ങളെ ഈ നോവൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. സേട്ടും ഉബൈദും ലക്ഷ്മിയമ്മക്കാരും ഫാത്തിമയുമൊക്കെ ഒരുമിച്ചു കഴിയുന്ന മൂന്നുനിലക്കെട്ടിടത്തിലാണ് നോവലിന്റെ ആദ്യഭാഗം നടക്കുന്നത്. രണ്ടാമത്തെ ഭാഗത്തിലാകട്ടെ രണ്ടായിരങ്ങളിലെ ആധുനികാനന്തര ലോകവും. മുകുന്ദന്റെ അനുഭവങ്ങളിലൂടെ ചെന്നൈ നഗരത്തിന്റെ സങ്കീർണതയും മലയാളിയും, തമിഴരും, മറ്റുരാജ്യക്കാരുമൊക്കെച്ചേരുന്ന ഒരു കൾച്ചറൽ ഹൈബ്രിഡിറ്റിയാണ് നമുക്ക് അനുഭവിക്കാവുന്നത്. ഉത്തരാധുനിക നഗരങ്ങളുടെ “ടൈംലെസ്സെസ്സ്”എന്ന സവിശേഷതയും രാവു പകലും ഒരുപോലെ തിരക്കേറിയ,ഉണർന്നിരിക്കുന്ന ചെന്നൈ നഗരത്തിൽ നമുക്കനുഭവിക്കാവുന്നതാണ്. നോവലിലെ ഒന്നാമത്തെ ഘട്ടം എൺപതുകളിലാണ് നടക്കുന്നത്. ഉബൈദനെ ചെറുപ്പക്കാരന്റെ ജീവിതവും അനുഭവങ്ങളുമാണ് ഈ ഭാഗത്ത് പ്രധാനമാകുന്നത്. എൺപതുകളിലെ മദ്രാസിൽ ലക്ഷ്മിയമ്മയുടെ മൂന്നുനില വാടകക്കെട്ടിടത്തിലേക്ക് താമസത്തിനെത്തിയവരാണ് ഉബൈദും അവന്റെ സേട്ടും , വീട്ടിലെ ദാരിദ്ര്യം നിമിത്തം ചെറുപ്പത്തിൽ വീടുവിട്ടിറങ്ങിയ ഉബൈദ് കോഴിക്കോട് ചെരുപ്പകച്ചവടം നടത്തിയിരുന്ന സേട്ടിന്റെ കടയ്ക്കുമുന്നിലെത്തുന്നു, നാടുവിട്ടുപോയി വലിയ ധനികനായി തിരിച്ചെത്തുന്ന സിനിമാക്കഥകൾ സ്വപ്നംകണ്ടുവന്ന അവനെ ചെരുപ്പകടയിൽ ജോലിക്കുനിർത്തിയ

സേട്ട് ,പിന്നീട് ജീവിതത്തിലും അവനെയൊരു ഭാഗമാക്കി.മധ്യവയസ്സനായ സേട്ട് യുവതിയായ ഫാത്തിമയുമായി പിന്നീട് പ്രണയത്തിലാവുകയും മദ്രാസിലേക്ക് തന്റെ കച്ചവടമവസാനിപ്പിച്ച് താമസം മാറുകയും ചെയ്യുന്നു, അങ്ങനെയാണ് ലക്ഷിയക്കയുടെ തിരുവള്ളൂരിലെ മൂന്നിലകെട്ടിടത്തിലേക്ക് അവരെത്തുന്നത്. ഹൃദ്രോഗിയായ സേട്ടിനുവേണ്ടി താമസിച്ച്ിരുന്ന ഒന്നാംനിലയിൽനിന്നും രണ്ടാംനിലയിലേക്ക് അസുഖമുള്ള തന്റെ മകനുമായി ഉടമസ്ഥ താമസംമാറ്റി, അങ്ങനെ ഒന്നാംനിലയിൽ സേട്ടും ഉബൈദും കുറച്ചുകാലം ഫാത്തിമയും ,രണ്ടാംനിലയിൽ ലക്ഷിയക്കയും മകനും മൂന്നാംനിലയിൽ ചെരുപ്പുകച്ചവത്തിന്റെ പൂർവകാലസ്മരണകളും ഉബൈദിന്റെചില രഹസ്യങ്ങളും താമസമാരംഭിക്കുന്നു.പല പല അടങ്കളായി നോവലിലെ ഓരോ കഥാപാത്രത്തിന്റേയും പ്ലാഷ്ബാക്ക് കഥകൾ ചേർത്തുപോകുന്നതാണ് എഴുത്തിന്റെ രീതി. പിന്നീട് ഫാത്തിമയുടെ സഹോദരൻ ഇല്യാസ് ചിലതർക്കങ്ങളുമായി നോവലിലേക്കും വാടകവീട്ടിലേക്കും കടന്നുവരുന്നു. ആദ്യം ഫാത്തിമയെ തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോവാനാണെങ്കിൽ പിന്നീടത് സ്വത്തിനുവേണ്ടിയാകുന്നു. അങ്ങനെ ഒരുദിവസം ഇല്യാസും കൂട്ടുകാരൻ വെടിവേലുംചേർന്ന് വാടകവീട്ടിലേക്കെത്തുകയും തുടർന്നുണ്ടായ വഴക്കിനിടയിൽ ഫാത്തിമ കൊല്ലപ്പെട്ടു, ഉബൈദാകട്ടെ തന്റെ സേട്ടിനെ ഉപദ്രവിക്കാൻ ശ്രമിച്ച വെടിവേലിനെ ആക്രമിക്കുകയും വെടിവേലിന് ഒരു കണ്ണ് നഷ്ടമാവുകയും ചെയ്യുന്നു. ഫാത്തിമയുടെ മരണത്തോടെ കരേളയുടെ നിശബ്ദമായിപ്പോയ ആ വീട്ടിൽ അവശിഷ്ടമുള്ള പാട്ടുകളുമായി കഴിഞ്ഞിരുന്ന സേട്ട് ഒരു ദിവസം, ഉബൈദിന്റെ സ്വപ്നത്തിനു പിന്നാലെ, ഒരുച്ചുയ്ക്ക് മരിച്ചു. വാടകവീടുൾപ്പെടെ തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാ സംരക്ഷണത്തിൽ നിന്നും ആ മരണത്തോടെ പുറത്തായ ഉബൈദ് ശേഷം ഒരു ഹോട്ടലിൽ ജോലിക്കുചെല്ലുന്നു. എന്നാൽ വെടിവേലിന്റെ പരോളിനേക്കുറിച്ചുള്ള വാർത്ത അയാളുടെ സമനില തെറ്റിച്ചു, ഒട്ടക്കം ഉബൈദിനെത്തേടി ഒറ്റക്കണ്ണുമായി വെടിവേലെത്തി, ഹോട്ടലിലെജോലി മുഴുവനാക്കാതെ ഉബൈദിറങ്ങി മറീന ബീച്ചിലേക്ക് നടക്കുന്നു, തന്നെ കൊല്ലാനുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടെ ഒറ്റക്കണ്ണ് പുറകിലുണ്ടെന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ. ബീച്ചിലെ ഒരു

കളിയിലേർപ്പെടുന്നു, തോക്കുവെച്ച് ബലൂണുകൾ ഷൂട്ട് ചെയ്യുന്നകളിക്കിടെ വളരെ നാടകീയമായി നിറയില്ലെന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ അയാളോ തോക്ക് വെടിവേലിനെതിരെ ചൂണ്ടുന്നു. ഉബൈദിന്റെ ഉന്നം ബോധ്യമുള്ള വെടിവേലാകട്ടെ അവിടെനിന്നും രക്ഷപ്പെടുന്നു. പിന്നീട് ഉബൈദിനെക്കുറിച്ച് ആർക്കുമൊന്നുമറിയില്ല .രണ്ടാംഭാഗത്ത് നോവലിലെ കഥാപാത്രങ്ങളും കാലവും മാറ്റുന്നുവെങ്കിലും കഥനടക്കുന്നത് അതേ സ്ഥലത്തുതന്നെയാണ്. ലക്ഷ്മിയക്കയുടെ തിരുവള്ളുവരിലെ മൂന്നുനില വാടകവീട്ടിൽ. മകന്റെ മരണശേഷം ലക്ഷ്മി വീണ്ടും വിവാഹിതയാവുകയും അതിലൊരു മകളുണ്ടാവുകയും ചെയ്തു ,കാലം രണ്ടായിരങ്ങളിലും ,ഈ സമയമാവുമ്പൊഴേക്കും നഗരം കുറെക്കൂടി തിരക്കുള്ളതാവുന്നു, സ്വകാര്യകമ്പനികളുടെ മേധാവിത്വമുള്ള നഗരവും അവിടെ ജോലിക്കെത്തുന്നവരുമാണ് വാടകക്കരയുള്ളത്. അങ്ങനെ രണ്ടാം നിലയിലേക്ക് വാടകയെടുത്തിയതാണ് മുകുന്ദൻ. മുകുന്ദന്റെ കഥയായാണ് രണ്ടാം ഭാഗം അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. ജോലിചെയ്യുന്ന സ്ഥാപനത്തിലെ ചില അഴിച്ചുപണികളേത്തുടർന്ന് തൊഴിലുനഷ്ടമായ മുകുന്ദൻ വാടകവീടൊഴിയാനിരിക്കുകയാണ്. അയാളനുഭവിക്കുന്നതുപോലൊരു ചെന്നൈ ആണ് നോവലിന്റെ രണ്ടാം ഭാഗത്ത് വായനക്കാരനും അനുഭവിക്കുന്നത്. ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളൊന്നുമില്ലാത്ത ഒരു ജീവിതമാണ് അയാളുടേത്. എന്നുമെണീക്കുന്നു, ജോലിക്കുപോകുന്നു, രാത്രികളെ മദ്യത്തിന്റെ ലഹരിയിൽ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാലോ നഗരത്തിലെ അവസാന ദിനങ്ങളിൽ അയാളെത്തേടി ഒരു മെജിഷ്യനെത്തുന്നു, പേരറിയാത്ത മെജിഷ്യനും, അയാളിലൂടെ മുകുന്ദനറിയുന്ന രൂപമില്ലാത്ത ഇരട്ട എന്ന യുവതിയും അയാളുടെ ജീവിതത്തിന്റെഭാഗമാകുന്നു. മെജിഷ്യന്റെ ആവശ്യപ്രകാരം അയാളുടെ മാജിക്കിലും മുകുന്ദൻ സഹായിയാവുകയുംചെയ്തു. മൂന്നാമത്തെ മാജിക്ക് ഷോ നഗരത്തിലെ ഒരു ഷോപ്പിങ് മാളിലായി നടക്കുമെന്നും അതിനുമുകുന്ദനെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടും മെജിഷ്യനും അയാളും അവസാനമായി കാണുന്നു. മുകുന്ദന്റെ വാടകവീട്ടിലെ അവസാന ദിവസമായ അന്ന് ലക്ഷ്മിയയ്ക്ക് വീടൊഴിഞ്ഞുകൊടുത്ത് നഗരത്തിലേക്കുയാളിറങ്ങുന്നു. പക്ഷെ മാജിക്ക്

ഷോയ്ക്ക് പകരം സാമ്പത്തിക ലാഭമുള്ള മറ്റൊരു പരിപാടിയാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. മറീന ബീച്ചിലും റൂഫ് ടോപ് റ്റസ്റ്റോറന്റിലുമായി ആ രാത്രി ചിലവഴിക്കുന്ന മുകുന്ദനാകട്ടെ തെരുവിനെ അതുരപ്പെടുത്തു ഒരു മാജിക്കിനു തയ്യാറെടുക്കുന്നു- മരണമാകാം .

ചെന്നൈ എന്ന സ്ഥലത്തേയും അതിലെ ഒരു വാടകവീടിനേയും അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ട് രണ്ടുകാലങ്ങളിലെ മനുഷ്യജീവിതത്തെ അവതരിപ്പിക്കുകയാണിവിടെ ദേവദാസ്. നോവലിന്റെ രണ്ടുഭാഗങ്ങളേയും പ്രധാനമായും യോജിപ്പിക്കുന്നതും ഈ സ്ഥല സാമ്യമാണ്, അതല്ലാതെ ഭാനുമതിയെന്ന പേരിലെത്തുന്ന ചിലകത്തുകളും.

എൺപതുകളിലെ അന്തരീക്ഷമാണ് നോവലിന്റെ ആദ്യ പകുതി. തൊഴിലില്ലായ്മയും ദാരിദ്ര്യവും അവയിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടാനായുള്ള ശ്രമങ്ങളും നിറഞ്ഞ ജനാധിപത്യത്തിനും മീതെ ജാതിനിലനില്ക്കുന്ന ഘട്ടം. അന്നത്തെ വാടകവീട് ആ പ്രദേശത്തെ ആദ്യത്തെ മൂന്നുനിലക്കെട്ടിടമാണ്, അതിനെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയുള്ള ആത്മഹത്യാ കഥകളും പ്രേതകഥകളും കെട്ടുപിണഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഒരു കാലസ്ഥലം അല്ലെങ്കിൽ ജീവസ്ഥലം .റിയൽ എസ്റ്റേറ്റ് ബിസിനസ് ഒരു നഗരത്തെ എങ്ങനെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നു നഗരജീവിതത്തെ എങ്ങനെ ആസൂത്രണം ചെയ്യുന്നു എന്ന് മൈക്ക് ഡേവിസ് പരിശോധിക്കുന്നുണ്ട്. മുതലാളിത്തം നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഈ റിയൽ എസ്റ്റേറ്റ് താത്പര്യങ്ങളാണ് ഒരു നഗരത്തെത്തന്നെ നിർണയിക്കുന്നത്. അതിന്റെ ചെറു യൂണിറ്റാണ് ലക്ഷ്മിയുടെ ഉപജീവന മാർഗമായ ആ പ്രദേശത്തെ ആദ്യ വാടകക്കെട്ടിടമായ ഈ കെട്ടിടം. അത് നഗരത്തിലെ അതിസാധാരണ മനുഷ്യരുടെ ഉപജീവനത്തിന്റെയും അതിജീവനത്തിന്റെയും ഒരു തുരുത്തുകൂടിയാണ്. ആ അർത്ഥത്തിൽ രണ്ടുകൂട്ടർക്കും അതൊരു ജീവസ്ഥലം കൂടിയാണ്. വിഭാവിതസ്ഥലത്തിനു പുറത്തുനിൽക്കുന്നത്.

തിരുവള്ളൂരിലെ ആ മൂന്നിലക്കെട്ടിടം. ഒരു വാടകക്കെട്ടിടമായ ഈ വീട് ലക്ഷ്മിയെ സംബന്ധിച്ച് പ്രായോഗികമായ വരുമാനമാർഗ്ഗമാണ്. ഉബൈദാണെങ്കിലും മുകുന്ദനാണെങ്കിലും വാടകയാണ് അവിടെ പ്രശ്നം. വളരെ വൈകാരികമായ അവസരങ്ങളിലും ഉബൈദ് മുന്നോട്ടുപോകാനൊരു വഴിയില്ലാതിരിക്കുമ്പോഴും ലക്ഷ്മി അടുത്ത വാടകക്കാരെയാണ് അന്വേഷിക്കുന്നത്. സേട്ടിന് ഇത് വൈകാരികമായ സ്ഥലമാണ്. തന്റെ പ്രണയത്തിന്റെ ഓർമ്മകളുമായി മൂന്നാമത്തെ നിലയിലായി കൂട്ടിയിട്ട ചെരുപ്പുകളെപ്പോലെ. ഫാത്തിമയുടെ മരണം നടക്കുന്ന, അതിനു ശേഷം അവർക്കിഷ്ടപ്പെട്ട പാട്ടുകളെപ്പോഴും ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലം. ഉബൈദ്-ഉബൈദ് മനസ്സിൽ നിർമ്മിക്കുന്ന ഒരു ഭാവനാ സ്ഥലമാകുന്നുണ്ട് ഈ കെട്ടിടം. അവന്റെ സ്വപ്നങ്ങളും , സ്വകാര്യതയ്ക്കും സംരക്ഷണമുള്ള ഇടം. അതവന്റെ ജീവസ്ഥലമാണ്. അവന്റെ യഥാർത്ഥവും സാങ്കല്പികവുമായ സ്ഥലമാണ്. ആദ്യഭാഗത്ത് വാടകക്കെട്ടിടത്തിനകത്തെ മനുഷ്യരെക്കൊണ്ടാണുള്ള ശ്രമമാണ് എഴുത്തുകാരന് നടത്തുന്നതെങ്കിൽ രണ്ടാം ഭാഗത്ത് വാടകക്കെട്ടിടത്തിനകത്തുനിന്ന് ലോകത്തെ കാണാനുള്ള മുകുന്ദന്റെ ശ്രമമാണ് ആവിഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നത്. വ്യക്തിയെ ഒറ്റയാക്കിത്തീർക്കുന്ന, പുറം തള്ളുന്ന പലതരം നഗര അപരവത്കരണങ്ങൾ ഈ നോവലിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതുകാണാം.

ഒരു ട്രാൻസ് കൾച്ചറൽ നഗര ഇടമെന്ന നിലയിൽ നോവലിലെ സ്ഥലത്തെ വിലയിരുത്താം. ഹോമി കെ ഭാഭ അവതരിപ്പിച്ച “ഹൈബ്രിഡിറ്റി” എന്ന ആശയം ആധുനികാനന്തര നഗരങ്ങൾ വ്യത്യസ്ത സംസ്കാരങ്ങൾ, ഭാഷകൾ തുടങ്ങിയവ ചേർന്നുകൊണ്ട് പുതിയ സംസ്കാരങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്നതിനേക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കാൻ സഹായിക്കുന്നു. നോവലിലെ രണ്ടുകാലങ്ങളിലും ഇതേ കൾച്ചറൽ ഹൈബ്രിഡിറ്റിയാണ് വാടകക്കെട്ടിടത്തെ കേന്ദ്രമായി എഴുത്തുകാരൻ ആവിഷ്കരിക്കുന്നത്.

ഉപസംഹാരം

അന്ന് രൂപം കൊണ്ടുതുടങ്ങിയിരുന്ന ആധുനിക ഇന്ത്യൻ നഗരലോകങ്ങളെ ആധുനികതയുടെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും അപരലോകമായി ഭാവനാസ്ഥലമായി പാരമ്പര്യനിഷ്ഠമായ ഫ്യൂഡൽകേരളീയസ്ഥലരാശിയിൽനിന്നുകൊണ്ട് ആവിഷ്കരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ചതുരമനോന്റെ ഇന്ദുലേഖയിലൂടെ മലയാളനോവലിന്റെ ആഖ്യാന ജീവിതം ആരംഭിക്കുന്നത് മനുഷ്യരെ ജീവിതത്തെ അപമാനവീകരിക്കുകയും കടുത്ത അസ്തിത്വപ്രതിസന്ധികളിലേക്കും നിരാലംബതകളിലേക്കും പാരതന്ത്ര്യങ്ങളിലേക്കും നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന രാക്ഷസ്വത്വമാർജ്ജിച്ച വൻനഗരങ്ങളായി ആധുനികതാവാദകാലത്ത് ഇതേ നഗരങ്ങൾ മാറി. ദേവദാസിന്റെ ഈ മൂന്ന് നോവലുകളിലേക്കുമെത്തുമ്പോൾ ഈ ഇന്ത്യൻ നഗരങ്ങളിൽ കൊച്ചികൂടി ഇടം പിടിക്കുകയും അവ കുറേക്കൂടി തുറന്ന ബഹുരൂപിയായ ആവാസവ്യവസ്ഥയായിത്തീരുന്നു. ആധുനികാനന്തരനഗരങ്ങളുടെ പൊതുസവിശേഷതകൾക്കൊപ്പം തനതു ഉപനഗരസംസ്കൃതിയെക്കൂടി അവ ഉള്ളടക്കം ചെയ്യുന്നു. സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളിലൂടെ ഒരു നഗരനിർമ്മിതി സാധ്യമാകുന്നു. അത് ഒരേസമയം ഗ്ലോബലും ലോക്കലുമാവുന്നു.

ഈ ഉത്തരാധുനിക നഗരസ്ഥലികത ഈ മൂന്ന് നോവലുകളിലും ഒരു സവിശേഷ അനുഭവമായി വായനക്കാർക്കു മുന്നിലെത്തുന്നു. അത് ആധുനികാനന്തരനഗരസ്ഥിതികാനുഭവത്തിന്റെ ഒരു മികച്ച മാതൃകയായി ആഖ്യാനത്തിൽ ഇടം തിരിഞ്ഞു നിൽക്കുക മാത്രമല്ല, ദേവദാസിന്റെ നോവലുകളിലെ ആധുനികാനന്തര അനുഭവതലത്തെ നിർമ്മിക്കുന്നതിൽ നിർണായകമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു മുഖ്യ അഖ്യാനഘടനയായി നിലകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നു. മേതിലിന്റെ സ്റ്റോപ്പ് വാച്ചിലെ കൗണ്ട് ഡൗൺ നിലച്ച് ആധുനികാനന്തരഭാവനലോകം അതിനുമപ്പുറമുള്ള ആധുനികാനന്തരാന്തരകാലത്തെക്കൂടി പ്രതിബിംബിപ്പിച്ച് ഒരു പുതിയ ഭാവുകത്വത്തെ മലയാളത്തിൽ സാധ്യമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

റഫറൻസ്

- ദേവദാസ്, വി.എം. *ഡിൽഡോ ആറ്റമരണങ്ങളുടെ പശ്ചാദ് ഫിക്ഷൻ പാഠപുസ്തകം, ബുക്ക് റിപ്പബ്ലിക്, 2009.*
- ദേവദാസ്, വി.എം. *പന്നിമേട്ട, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം. 2010*
- ദേവദാസ്, വി.എം. *ചെപ്പം പത്തം, ഡി.സി. ബുക്സ്, കോട്ടയം. 2017*
- Bentley, Nick. *Postmodern Cities.* 2014, pp. 175–87. *ResearchGate*, <https://doi.org/10.1017/CCO9781139235617.015>.
- Borbor, Taraneh. *Towards a New Geographical Consciousness: A Study of Place in the Novels of V.S. Naipaul and J.M. Coetzee.* 2011. University of Sussex, Ph.D. *ethos.bl.uk*, <http://sro.sussex.ac.uk/id/eprint/7143/>.
- Castells, Manuel. *The Urban Question a Marxist Approach.* Mit Pr, 1979.
- Castells, Manuel. *The Rise of the Network Society: The Information Age: Economy, Society, and Culture Volume I: 01.* 2nd edition, Wiley-Blackwell, 2009.
- Castells, Manuel. *The Internet Galaxy: Reflections on the Internet, Business, and Society.* OUP Oxford, 2002.
- Davis, Mike, and Robert Morrow. *City of Quartz: Excavating the Future in Los Angeles.* New Edition, Verso, 2006.
- Gülçin Erdi-Lelandais, *Understanding the City: Henri Lefebvre and Urban Studies*, Cambridge Scholars Publishing, 2014
- Jadhav, Shivani. “Michel Foucault’s Theory of Heterotopia.” *RTF / Rethinking The Future*, 12 Jan. 2023, <https://www.re-thinkingthefuture.com/architectural-community/a8932-michel-foucaults-theory-of-heterotopia/>.

- Joseph, Anjali. *The Novel 'Another Country'; and, 'Miss Jessie Isn't All There': Jean Rhys, Spaces, and Difference*. 2012. University of East Anglia, Ph.D. *ethos.bl.uk*, <https://ueaeprints.uea.ac.uk/id/eprint/47820/>.
- Gottdiener, Mark, and Ray Hutchison. *The New Urban Sociology*. 4th ed, Westview Press, 2011.
- Kane, Michael. *Postmodern Time and Space in Fiction and Theory*. 2020. *ResearchGate*, <https://doi.org/10.1007/978-3-030-37449-5>.
- Knox, Paul, and Steven Pinch. *Urban Social Geography*. 0 ed., Routledge, 2014. *DOI.org (Crossref)*, <https://doi.org/10.4324/9781315847238>.
- Lefebvre, Henri. *The Production of Space*. Blackwell, 1991.
- Lefebvre, Henri. *Writings on Cities*. Edited by Eleonore Kofman and Elizabeth Lebas, 1st edition, Wiley-Blackwell, 1995.
- Lefebvre, Henri. *Critique of Everyday Life: The One-Volume Edition*. Translation edition, Verso, 2014.
- Lefebvre, Henri. *The Right to the City*. *theanarchistlibrary.org*, <https://theanarchistlibrary.org/library/henri-lefebvre-right-to-the-city>.
- Lefebvre, Henri. *Key Writings*. Bloomsbury Academic, 2017.
- Mellor, Julia Rosemary. *Urban Sociology in an Urbanized Society*. Repr., Routledge, 2007.
- Stanek, Lukasz. *Henri Lefebvre on Space: Architecture, Urban Research, and the Production of Theory / Lukasz Stanek*. University of Minnesota Press, 2011.
- Soja, Edward W. *Postmetropolis: Critical Studies of Cities and Regions*. 1st edition, Wiley-Blackwell, 2000.

- Soja, Edward W. *Postmodern Geographies: The Reassertion of Space in Critical Social Theory*. 2nd Revised edition, Verso, 2011.
- Wilson, Debra Rose. "Urban Outcasts: A Comparative Sociology of Advanced Marginality." *The Social Science Journal*, vol. 47, no. 2, June 2010, pp. 460–62. DOI.org (Crossref), <https://doi.org/10.1016/j.soscij.2010.01.004>.